

Olimpijski magazin

Novembar, 2023.

Nina Dragović

Crnogorska
gracija

Tema broja
Rodna
ravnopravnost

Intervju
Dušan Simonović

Stvara
se nova
energija

SP u rukometu

Prva šansa
za Pariz

Naše maskote

Zora i
Branko

Intervju sa predsjednikom Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušanom Simonovićem

Vjerujem da ćemo ponovo demonstrirati sportsku strast i dostojanstvo na najvećoj sceni

Olimpijski magazin: Ujedinjene nacije će tokom novembra usvojiti Rezoluciju o olimpijskom primirju, nalik na one koje donosi još od 1994, sa porukom da se sport koristi „kao sredstvo za promociju mira, dijaloga i pomirenja u zonama konflikta tokom trajanja i nakon završetka Olimpijskih igara”.

Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah je prije nekoliko dana istakao da je politizovanje sporta veoma štetno i da budno motri na zemlje koje ne poštuju taj princip. U post-COVID periodu, kada su na više strana razbuknuli ratni požari, oživjevši strahove od globalnog vojnog sukoba, kolika bi mogla da bude uloga sporta, kao moćne alatke koja je u stanju da gradi mostove, da povezuje, pacifikuje, da ističe univerzalne ljudske vrijednosti?

Dušan Simonović: - Vjerujem da će sport i dalje imati jednu od ključnih uloga u promovisanju mira i razumijevanja među nacijama. Kroz svoju univerzalnost, sport može premostiti kulturne, jezičke i političke barijere. Međunarodne sportske manifestacije, poput Olimpijskih igara, imaju potencijal da okupe ljude iz različitih dijelova svijeta u zajedničkom cilju sportskog nadmetanja i poštovanja. To je izvorna ideja olimpizma, koja je tu moć imala još od helen-skih početaka. Kroz sportske događaje, ljudi se udružuju oko zajedničkih ciljeva, a sportisti

Olimpijske igre su inspiracija i podsticaj ljudima širom svijeta

Da izađemo iz našeg malog dvorišta: šta svijet, ophrvan najprije zdravstvenim, pa ekonomskim, sada i bezbjednosnim brigama, može da dobije od Olimpijskih igara u Parizu?

- Igre u Parizu mogu donijeti niz pozitivnih aspekata i doprinijeti svjetskoj zajednici, posebno u kontekstu trenutnih globalnih izazova. Ovaj događaj ima potencijal da pruži inspiraciju i

podsticaj ljudima širom svijeta, posebno u vremenima kada je potrebno ohrabrenje i zajedništvo. Olimpijske igre privlače ogromnu pažnju medija i gledalaca širom svijeta. Ovaj globalni fokus može poslužiti kao platforma za promociju pozitivnih poruka, promociju raznolikosti, inkluzije, i olimpijskih vrijednosti kao što su izvrsnost, prijateljstvo i poštovanje.

postaju globalne ikone koje inspirišu ljude svih uzrasta i nacionalnosti. Izjava predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta, dr Tomasa Baha, ukazuje na važnost očuvanja sportskih događaja kao mjesta nemiješanja politike. Time se štiti čistota sportskog duha. Uloga sporta može biti i terapijska, jer sport pruža zajednicama priliku za ponovno povezivanje i izgradnju solidarnosti. To se odnosi i na fizičko i na mentalno zdravlje pojedinaca. Takođe, sport može biti platforma za izražavanje univerzalnih vrijednosti poput fer-pleja, tolerancije i poštovanja, čime doprinosi izgradnji trajnog mira u svijetu.

OM: Često se, ocijenjujući učinak olimpijskog pokreta, preciznije Crnogorskog olimpijskog komiteta, fokusiramo na takmičarske rezultate. Međutim, podjednako bitan segmenat djelovanja, možda i značajniji, da se ne bavimo mjerenjem, odnosi se na izgradnju sportske etičke infrastrukture. U tom smislu, posebno značajan će biti doku-

ment „Politika zaštite COK-a“, koji je ljetos usvojen na III redovnoj skupštini krovne organizacije domaćeg sporta.

DS: Mislim da je opet, i na ovom mjestu, važno naglasiti ulogu nacionalnog olimpijskog komiteta, kao krovne organizacije u crnogorskom sportu. Crnogorski olimpijski komitet odgovoran je za promovisanje olimpijskih ideala i osiguravanje da Crna Gora ima učesnike na Olimpijskim igrama i drugim multisportskim događajima sa olimpijskog kalendara (Evropske igre, Olimpijske igre mladih, Igre malih zemalja Evrope, Mediteranske igre, Mediteranske igre na pijesku, ANOK Svjetske igre na pijesku, Evropski olimpijski festival mladih). Svoj cilj ispunjavamo kao nevladina, nepolitička i neprofitna sportska organizacija samostalna u svom radu i djelovanju u okviru i preko koje se, kao nacionalnog olimpijskog komiteta Crne Gore, ostvaruju nacionalni i međunarodni sportski interesi naše zemlje. Takođe, naša javnost bi

trebalo da osvijesti i činjenicu da je Olimpijski tim Crne Gore „najbolje od najboljih“ i da imaju realna očekivanja s obzirom na veličinu naše države, konkurenciju i da je nevjerovatan uspjeh kada se naši sportisti kvalifikaciju na Igre, jer se nalaze u elitnoj grupi od svega 10.500 najboljih sportista svijeta! Saglasan sam da su politike koje se odnose na zaštitu integriteta u sportu, što je svakako i Politika zaštite COK-a, ključne za osiguravanje bezbjednog i čistog okruženja za sve učesnike u sportu. Mi u COK-u smo zaista posvećeni stvaranju bezbjednog i podržavajućeg okruženja za sve one koji učestvuju u sportskim aktivnostima, uključujući sportiste, trenere, osoblje i volontere, s posebnim akcentom na zaštitu djece i ranjivih grupa. COK je svjestan značaja zaštite pojedinaca i zalaže se za njihovu zaštitu od neslučajnog nasilja – zlostavljanja, zane-marivanja i drugih oblika štetnih ponašanja. Politika koju je usvojila Skupština COK-a, ima

za cilj da naglasi našu neupitnu posvećenost zaštiti i opsežnim mjerama koje ćemo preduzeti radi osiguravanja dobrobiti i bezbjednosti svih pojedinaca uključenih u sportske aktivnosti u Crnoj Gori. Ova Politika je ozbiljan dokument, koji je dobio pohvale i iz MOK-a, a koji će služiti i nama za izradu daljih procedura i mehanizama, ali i nacionalnim olimpijskim komitetima u regionu, koji su ga već prepoznali kao model koji bi trebalo da primijene.

OM: Vlada Crne Gore je krajem oktobra usvojila Informaciju o određivanju lokaliteta i finansiranja izgradnje Olimpijske kuće i Olimpijskog parka. Izgleda da se Vaš san, o kome, sa pozicije člника COK-a, govorite toliko dugo, konačno bliži ostvarenju?

DS: Da, izgleda da se san, o kojem sam pričao duži niz godina napokon približava ostvarenju. Srećni smo što smo na pragu rješavanja dugogodišnjeg „podstanarskog“ statusa. Olimpijska kuća donosi brojne prednosti za Crnu Goru, i predstavlja inve-

→ sticiju u budućnost sporta i promociju olimpijskih vrijednosti. Ona neće samo biti administrativni centar, već dugoročno održiv projekat s mnogim funkcijama, uključujući Olimpijski muzej, Olimpijsku akademiju, Olimpijski hub. Projekat koji će doprinijeti razvoju zemlje, pozicionirajući je kao podržavaoca olimpijskih ideala. Takođe, biće mjesto okupljanja sportista i sportskih radnika i alat za promociju sportskih vrijednosti i kulture. Olimpijska akademija će pružati obuku u različitim aspektima sporta, uključujući olimpijske vrijednosti, sportsko pravo, sportsku psihologiju, sportsku medicinu i sportski menadžment. Olimpijski muzej će čuvati i prikazivati istoriju Olimpijskih igara, sportskih takmičenja, i crnogorskih olimpijskih učesća i dostignuća. Olimpijski hub će biti mjesto za razmjenu ideja, podršku razvoju projekata, i umrežavanje sportskih profesionalaca. Ovim projektom Crna Gora postavlja temelje za dugoročni razvoj i podršku sportskim vrijednostima u zemlji.

OM: Pomenuli smo snove... Crnogorski sport je svoj olimpijski san dosanjao 2012. godine, kada su Lavice osvojile srebrnu medalju u Londonu. Šta da očekujemo 12 godina kasnije, sa druge strane La Manša, na Igrama čiji je domaćin Pariz?

DS: S nestrpljenjem očekujemo Igre u Parizu, ali važno je da budemo realni u svojim očekivanjima. Naravno, uvijek želimo i stremimo ka medaljama na svim takmičenjima, ali istovremeno smo svjesni prirodnog i normalnog ciklusa promjena koji se dešava u mnogim sportovima. U mnogim disciplinama gdje imamo tradicionalne učesnike na Igrama, došlo je do smjene generacija. To je normalan proces koji se dešava u sportu, i suočavaju se s njim gotovo sve zemlje. Međutim, imamo povjerenja da se formira tim koji će donijeti rezultate, pa čak i medalje, ako ne na ovim, onda na Igrama u Los Anđelesu. Posjedujemo obećavajuće nove

talente, a unaprijedili smo i programe priprema za stipendiste COK-a. Naglašavam da smo uveli poboljšane dugoročne programe podrške sportistima i nastavljamo da radimo na stvaranju optimalnog okruženja koje će podržati njihov razvoj i omogućiti im postizanje najboljih rezultata u Parizu i Los Anđelesu. Svi ovi napori dio su naše predanosti unaprijeđenju crnogorskog sporta na internacionalnoj sceni.

OM: Brojač, koji je postavljen 24. oktobra u podnožju Ajfelove kule, u tom trenutku je pokazivao da je preostalo još 276 dana do početka Igara. Crnogorski sport i dalje nema nijednog kvalifikovanog takmičara. Koliko za predstojećih devet mjeseci, koliko je preostalo do, vjerujemo grandiozne, svečanosti otvaranja na Seni, možemo da „porodimo“ olimpijskih viza?

DS: Broj crnogorskih učesnika na Olimpijskim igrama je kontinuirano rastao, sa 19 u Pekingu 2008. do 34-35 na posljednja dva izdanja Igara. Trenutno, zbog dinamične prirode sportskih kvalifikacija, teško je precizno odrediti broj kvalifikovanih sportista. Crna Gora ima šanse u tri tim-ska sporta – košarci, vaterpolu i ženskom rukometu. Osim toga, atletičari, džudisti, jedriličari, teniseri, kao i mladi talenti u tekvondou, boksu i gimnastici, predstavljaju potencijalne kandidate za kvalifikacije. Stoga vjerujem i nadam se da će i na ovim Igrama učestvovati respektabilan tim iz male Crne Gore, i u timskim i u individualnim sportovima. Predanost i napor koji su uloženi kako u afirmaciju sporta, tako i u podršku mladim talentima, pružaju osnovu za optimizam u vezi s našim učestvom na grandioznom sportskom događaju na Seni. Vjerujemo da će Crna Gora ponovno demonstrirati svoju sportsku strast i dostojanstvo na najvećoj globalnoj sportskoj sceni.

OM: Nažalost, okolnosti nameću da su u razgovorima sa Vama u posljednje vrijeme neizbježna i pitanja koja se tiču finansija. Da li će Crnogorski olimpijski

komitet biti u stanju da servisira svoje obaveze i bude, kao i uvijek od obnove državne nezavisnosti, pouzdan partner i čvrst oslonac naših sportista u njihovom nastojanju da se domognu svjetala „grada svjetlosti“?

DS: Pa, nažalost, to nije problem koji se javlja u „posljednje vrijeme“. Međutim, zahvaljujući i pomoći svojih nacionalnih i međunarodnih partnera i sponzora, COK će biti u stanju da servisira svoje obaveze i ostane pouzdan partner našim sportistima. Finansiranje COK-a je složen proces, pri čemu značajno manje od 50% sredstava dolazi iz državnog budžeta. To je sav novac od države, većinom usmjeren ka pripremama i nastupima na multisportskim takmičenjima, podršci sportistima i sportskim savezima. Ostatak sredstava obezbjeđuje se kroz Olimpijsku solidarnost, Evropske olimpijske komitete, EU fondove i partnerstva sa kompanijama kakve su Sportvision, Jugopetrol EKO benzinske stanice, One, Erste banka, Kodio, globalnog partnera kao što je Toyota, kroz Efel Motors i Lovćen osiguranje. Zahvaljujući saradnji sa Capital Plazom, COK, po povoljnijim uslovima, koristi prostorije za administrativne svrhe, sastanke Upravnog odbora i komisija, dok je RTCG tradicionalni medijski partner i značajan podržavalac svih naših aktivnosti na teritoriji Crne Gore. Nažalost, već tri godine nijedna državna kompanija nije našla interes, uprkos našim kontinuiranim zahtjevima, da podrži Olimpijski tim Crne Gore. Čvrsto vjerujem da će izmjena Zakona o sportu Vlada, odnosno Ministarstvo sporta i mladih, učiniti dodatni napor kako bi se osiguralo održivo finansiranje krovne sportske organizacije u Crnoj Gori, ali i oblasti sporta, jer to nije novac koji je namijenjen zaposlenima, niti meni lično – na primjer, plate COK-a pokrivaju se iz sredstava Olimpijske solidarnosti i Evropskih olimpijskih komiteta. Novac koji opredjeljuje država je, ponavljam,

novac namijenjen za sportiste, podršku sportskim organizacijama i uopšteno za razvoj sporta i promociju olimpijskih vrijednosti i zdravih stilova života. Snažna uloga COK-a u društvu nije simbolična, već ključna za održavanje integriteta i napretka sportske zajednice. U konačnom, COK je temeljna karika u lancu podrške sportskom razvoju u našoj državi. Njegova snažna prisutnost i održivost od suštinskog su značaja za stvaranje povoljnog okruženja u kojem nacionalni savezi i sportske organizacije mogu napredovati, doprinoseći ne samo sportskom uspjehu već i opštem prosperitetu zemlje i bio bih srećan da se to u našoj državi konačno razumije. Pored učesća u Radnoj grupi za izmjenu Zakona o sportu, učestvovali smo i u Radnoj grupi za izradu nove četvorogodišnje Nacionalne strategije sporta, čiji inicijator je Ministarstvo sporta i mladih, organ koji je odgovoran za donošenje i implementaciju dugoročne strategije i planova za razvoj sporta, a time i za stvaranje, u skladu sa zakonodavnim okvirom, i održivog sistema finansiranja oblasti sporta. U tom smislu, predložili smo sljedeće: određivanje fiksnog procenta državnog budžeta za sport; da se dio prihoda od akciza na duvanske proizvode opredijeli za podršku sportskim programima, kao namjenski izvor finansiranja inicijativa u vezi sa promocijom fizičke aktivnosti i zdravih stilova života, a na osnovu javnog konkursa; da se odredi fiksni procenat prihoda od igara na sreću koji bi se usmjeravao na Fond za razvoj sporta; da se odredi procenat prihoda generisanog od turizma za podršku sportskom turizmu i infrastrukturi; da se odredi procenat prihoda državnih preduzeća koji će se usmjeriti u Fond za razvoj sporta, a koji bi bio opredijeljen za razvoj takmičarskog sporta u Crnoj Gori, kao i poreske podsticaje za korporativna sponzorstva, kako bi se obezbijedila održivost finansiranja i podrške razvoju sporta.

MASKOTE CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG TIMA

Branko i Zora

BRANKO, CRNOGORSKI SOKO

Opis

Branko je veličanstveni crnogorski soko. Njegovo perje suptilno odražava boje crnogorske zastave, stvarajući estetski spoj nacionalnog ponosa i prirodne ljepote.

Značenje imena

Ime Branko ima korijene u slovenskim tradicijama i znači zaštita. Ovo značenje se savršeno slaže sa simbolikom sokola, ptice koja se često povezuje sa zaštitništvom, snagom i uzvišenom perspektivom.

Simbolika životinje

Soko je simbol moći, vizije i izdržljivosti. Njegova sposob-

Branko - znači zaštita, što se dobro slaže sa zaštitničkom simbolikom sokola, a Zora - zoru, kao početak dana i predstavlja nadu i nove početke

nost da se uzdiže do velikih dana svijet ispod, čineći ga sinonimom za uvid i mudrost. Soko je takođe zaštitnik, čuvar neba i simbol slobode.

Opis

ZORA, BALKANSKI RIS

Zora je stilizovani balkanski ris. Njena graciozna, atletska građa je naglašena elegantnim odjekuju u crnogorskoj ženskoj sportskoj uniformi. Njene oči, koje sijaju poput jutarnjeg

sunca, svjedoče o njenom imenu i obećanju koje nosi.

Značenje imena

Zora znači svitanje u mnogim slovenskim jezicima. Ovo ime obuhvata suštinu nade, novih početaka i svjetlosti koja dolazi nakon tame.

Simbolika životinje

Divlje mačke su simboli nezavisnosti, misterije i agilnosti. Sposobne da prežive na različitim terenima, odražavajući otpornost i svestranost. Zora, kao

divlja mačka, predstavlja bogatu istoriju Crne Gore, uporni duh i sposobnost nacije da s gracioznošću i ponosom upravlja izazovima. Njena suština je obećanje svjetlije sutrašnjice, kontinuiranog rasta i evolucije. Zajedno, Branko i Zora ne samo da služe kao simboli crnogorskog ponosa već i utjelovljuju univerzalne teme zaštite, nade, snage i otpornosti. Kroz njih, duh i aspiracije Crne Gore oživljavaju, obećavajući putovanje ispunjeno svrhom, jedinstvom i duhom.

Nina Dragović - crnogorska sportska gracija

Kad se spoje balet, ples i vještina

Ritmička gimnastika je mješavina plesa, pozorišta i muzike. Tako glasi jedna od definicija vještine, koja je kao sport zvanično prepoznata 1963. godine, a koja se od Los Angelesa 1984. nalazi na programu Olimpijskih igara. Ritmička gimnastika, može se reći, sadrži elemente „klasične“, sportske gimnastike, osvježene i uljepšane umjetničkim pokretima, koji su često nalik baletu. U najčešće prilično uniformisanim opisima sportskih disciplina, uokvirenih pravilima, izgubi se ljepota igre, a to se posebno odnosi na sportove koji sadrže široku lepezu ljepote pokreta, elegancije, gracioznosti... Baš takva je ritmička gimnastika, kojoj bi, bez želje da se ugrozi rodna ravnopravnost, trebalo dodati i epitet - žensvena. Uostalom, to je jedan od rijetkih, ako ne i jedini sport, kojim se bave isključivo žene, odnosno djevojčice i djevojke. E, u takvom sportu, Crna Gora prvi put ima predstavnicu koja se probija na najveću scenu, u juniorskoj konkurenciji, a uskoro i među seniorkama. Njen uspon bi mogao da se nastavi čak i do Pariza, na olimpijskoj pozornici. Zove se Nina Dragović, ima 15 godina, osvajačica je brojnih medalja na prestižnim među-

narodnim turnirima u Estoniji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Sloveniji, Rumuniji, Turskoj, Izraelu, San Marinu, Slovačkoj, Grčkoj..., zauzela 30. mjesto na Svjetskom juniorskom prvenstvu i stekla realne šanse da na osnovu „wild card“ dođe do najveće moguće scene. Nina se ritmičkom gimnastikom bavi od pete godine. Počela je u Podgorici, u klubu Enigma. - Prvo sam kratko probala sportsku gimnastiku, ali kada sam vidjela rekvizite bilo mi je interesantno da probam. Sviđeli su mi se i trikovi, vidjela sam da se djevojke šminkaju dok se takmiče... - sjeća se Nina svojih prvih koraka.

Sjeća se i prvog takmičenja. - Bilo je to 2014. godine u Danilovgradu. Imala sam šest godina. Osvojila sam prvu zlatnu medalju. I tako se iz treninga u trening razvijala dječja ljubav prema sportu, koji u Crnoj Gori nije imao veliku tradiciju. A Nina je bila bolja iz dana u dan i došla do trenutka kada je morala da odluči, naravno uz pomoć porodice - bolje uslove za trening imala je u Budvi, gdje je i sjedište našeg gimnastičkog saveza, gdje je sa mladim gimnastičarkama već radila Vesna Radonić, ujedno i predsjednica saveza, te ruska trenerica Nina Kolesnikova, koja je kao takmičarka prošla kroz čuvenu aka-

Naša najmlađa olimpijka?

Nina će u januaru napuniti 16 godina, kada po pravilima ritmičke gimnastike stiče status seniorka. I tada će zvanično dobiti status kandidatkinje za odlazak na Olimpijske igre, koje se održavaju u Parizu narednog ljeta.

Prošlog mjeseca, tokom Balkanskog šampionata koji je održan u Budvi, ministar sporta Vasilije Lalošević najavio je da će Nina dobiti pozivnicu za nastup na Igrama i tako ispisati istoriju crnogorskog sporta, postati naša najmlađa olimpijka.

- Učestvovati na Olimpijskim igrama bi bio san, prelijep osjećaj... Biti sa najvećim sportistima svijeta... Vidjećemo šta će da se dogodi, ali to jeste moj cilj kad god da se ostvari. Do tada, i poslije toga, nastaviću da vježbam, da treniram sport koji volim - poručila je Nina.

Vesna Radonić, predsjednica gimnastičkog saveza Crne Gore
Cilj nije samo da odemo u Pariz, već da to bude korak ka svjetskom nivou

Vesna Radonić, predsjednica Gimnastičkog saveza Crne Gore, nekadašnja je reprezentativka Jugoslavije u ritmičkoj gimnastici. Nije samo predsjednica, već je i trener, neko ko godinama, sada već i decenijama, radi sa djevojkama i djevojkicama. Ninin talenat je primijetila još u Danilovgradu, zatim u podgoričkom klubu Enigma, a od njenog dolaska u Budvu, svakodnevno prati njen razvoj i ne krije da sa uzbuđenjem dočekuje mogućnost da mlada gimnastičarka bude u Parizu 2024. godine.

- Odlazak na Olimpijske igre je kruna svakog sportiste i trenera. To bi bila potvrda da se radi dobro i posvećeno, da ima talenta, ali to bi našem sportu donijelo i benefite. Ušli bismo na viši nivo kategorizacije sporta, dobili mogućnost za značajnija sredstva i priliku da se razvijamo. Jer, naš cilj nije samo da odemo na Olimpijske igre, već da to bude samo jedan, veliki korak u našem napretku i želji da se približimo svjetskom nivou - kaže Vesna Radonić. Ritmička gimnastika izaziva sve više pažnje naših djevojčica, ali je riječ o sportu, koji traži uslove... - Naša želja je da dobijemo, izgradimo, gimnastički centar, jer se sada, da tako kažem, snalazimo za treninge. Treniramo u

jednoj od hala budvanskog sajma, godišnji zakup je oko 18.000 eura, a iako smo je donekle prilagodili našim potrebama, ne možemo sve što je potrebno da obavimo u njoj, jer je, recimo, krov nizak, pa treniramo i u Mediteranskom sportskom centru u Budvi. Kada bismo imali adekvatnu halu, našu halu, bilo bi mnogo lakše - ističe Radonić.

„Vidjećemo sada, kada bi Nina mogla da dođe do Olimpijskih igara - ako ne bude mogla da kvalitetno radi kod nas, ići ćemo negdje u inostranstvo da se što bolje spremi za taj nastup“. Bilo bi, kaže, lakše i da je Zakon o sportu drugačiji. - Zakon je napravljen po mjeri kolektivnih, a ne individualnih sportova. Po postojećim regulativama, nama je jako teško da osnujemo klubove, tako da bazu stvaramo kroz škole sporta, ali na taj način ne možemo da imamo sve djevojčice u sistemu, niti svaku da ispratimo. Među njima sigurno ima jako talentovanih. Nadam se da bi novi Zakon o sportu mogao da nam olakša formiranje klubova, jer bismo na taj način imali bolji uvid sa kakvom bazom i kakvim potencijalom raspolažemo“. Ritmička gimnastika je, ističe Vesna Radonić, jako specifičan sport, koji zahtjeva svakodnevna odricanja. - Djevojčice kada su u školi

treniraju 6-8 sati, a kada nisu i po deset sati. Mnogi se pitaju zašto? Ritmička gimnastika spaja tijelo, balet, koreografiju i baratanje rekvizitima. To su četiri sasvim različita elementa koja treba spojiti u cjelinu, što je veoma komplikovano. Što se tiče fizičkog aspekta, potrebna je znatno veća fleksibilnost nego što je 'normalno', a fleksibilnost se razvija i održava bukvalno svakog dana. Uz fleksibilnost, tu su snaga i izdržljivost, a zatim tehnički elementi itd...". Spremnost za toliko odricanja nemaju svi... - Mi to ne smatramo odricanjem, već izborom. To i kažem roditeljima djevojčica koje ulaze u ovaj svijet - ako žele i hoće da rade i da vježbaju, to je uživanje u svakom momentu - ističe Vesna Radonić. Na putu razvoja ritmičke gimnastike u Crnoj Gori, Gimnastički savez ima razumijevanje naših sportskih institucija, a sa Investiciono-razvojnim fondom nedavno je potpisan ugovor o sponzorstvu. - Zahvalni smo Ministarstvu sporta i Crnogorskom olimpijskom komitetu na podršci, na dolasku na Balkansko prvenstvo, koje smo organizovali u Budvi, na razumijevanju. U ovom momentu nam je veoma važno i da znamo da razmišljaju o nama - zaključila je Vesna Radonić.

nja, u odnosu na ostale sportove je taj muzički element, koji vježbama daje posebnu dinamiku i ljepotu. - Muzika znači mnogo, jednostavno moraš da osjećaš muziku da bi izvedba bila onakva kakva želiš da budeš. Biram

muziku koja mi prija, koja mi se sviđa, ali i koja bi mogla da se dopadne publici i žiriju - ističe Nina, koja za svaku od disciplina ima posebne tonove: - Za obruč i čunjeve biram španski ritam, za loptu Knezovu pjesmu „Adio“, za traku - valc.

I kada se sve to spoji u cjelinu dobija se - sportska umjetnost. - Za mene je ritmička gimnastika spoj baleta, plesa i vještine - kaže Nina. I pravi je sport za djevojčice. Nadam se da će ih privlačiti sve više, možda im se i dopadne.

U Portonovom se slavio olimpijski duh

Promovisane OI u Parizu

Crnogorski olimpijski komitet sportsko-promotivnom manifestacijom Put Crne Gore do Pariza: „Slavimo olimpijski duh“, u Portonovom je počeo promociju narednih Olimpijskih igara.

Francuska prijestonica krajem jula i početkom avgusta naredne godine ugostiće najbolje sportiste svijeta, među kojima će biti i crnogorska delegacija. Crnogorski sportisti, među kojima su bili i osvajači meda-

lja na najznačajnijim svjetskim takmičenjima, družili su se sa djecom i promovisali timski duh, važnost bavljenja sportom, ali i širenje olimpijskih vrijednosti. Organizator je omogućio

najmlađim posjetiocima da kroz igru razvijaju motoričke sposobnosti i upoznaju se sa sportom, tinejdžerima da se takmiče u sportskom kvizu i uživaju u različitim sportskim aktivnostima i radionicama.

Olimpijski dan u Podgorici

Sportski duh koji nas povezuje

Podgorica je obilježen Olimpijski dan, događaj koji slavi olimpijske vrijednosti i promoviše sport i zdrav način života. Proslavu je organizovao Crnogorski olimpijski komitet, uz podršku Glavnog grada Podgorica i Olimpijske solidarnosti.

U sklopu svečanosti, održane su razne sportske aktivnosti, a glavni događaj bio je svečano okupljanje na otvorenim terenima Sportskog centra „Morča“ u Podgorici.

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović istakao je važnost Olimpijskog dana kao priliku da se promovišu olimpijske vrijednosti.

- Olimpijski dan podsjeća nas na zajedništvo, fer plej, solidarnost i sportski duh koji nas povezuju. Kroz sport učimo vrijednosti timskog rada, upornosti, discipline i poštovanja. Ovaj događaj je prilika da proslavimo uspjehe naših sportista, ali i da ih podržimo u njihovim budućim nastupima na međunarodnim takmičenjima – naveo je Simonović. Prisutnima su se obratili i Vasilje Lalošević, ministar sporta i mladih, i Miloš Antić, pomoćnik sekretarke Sekretarijata za kulturu i sport Glavnog grada.

Kakav rezultat za naš karate na Svjetskom prvenstvu u Budimpešti

Nenad Dulović osvojio srebrnu medalju

Karatista Nenad Dulović osvojio je srebrnu medalju na 26. Svjetskom prvenstvu u Mađarskoj - u finalu kategorije do 67 kilograma poražen je od Francuza Stivena da Koste 5:3.

Naš takmičar je u posljednjoj sekundi došao do tri poena, ali su sudije procijenile da su ostvarena nakon isteka vremena. Sjajni 24-godišnjak je plasmanom u finale ostvario najveći uspjeh crnogorskog karatea od obnove nezavisnosti.

- Karijera mi tek počinje, mlad sam, imam 24 godine. Izgubio sam od olimpijskog, svjetskog

- Želim da se naša zastava uvijek vijori na takmičenjima i da je moje i ime mojih prijatelja uvijek ispod nje. Borim se za svoju državu i za sebe, jer karate je moj život i ne mislim da stanem dok god mogu da hodam i radim borbe

i evropskog prvaka, možda mi je malo sreće falilo. Prilagodio sam se njegovom stilu borbe, ali ipak je on ime i ima naklonost sudija. Žao mi je što je ovo njegovo posljednje takmičenje, što neću imati priliku za revanš - istakao je vicešampion svijeta.

Mladi karatista želi da napreduje. Put je jasan.

- Želim da se naša zastava uvi-

jek vijori na takmičenjima i da je moje i ime mojih prijatelja uvijek ispod nje. Borim se za svoju državu i za sebe, jer karate je moj život i ne mislim da stanem dok god mogu da hodam i radim borbe.

Dulović je do finala bio bolji od Tonija Noa Pizina iz Švajcarske (1:0), Žoakima Mendesa iz Portugala (6:4), Fahada Alkhatamija iz Saudijske Ara-

bije (8:0), Italijana Đanluku De Viva (5:0) i u polifinalu Njemca Mohameda Ozdemira (3:0).

Karatista Omladinca u seniorskoj karijeri ima i ekipno srebro sa prvenstva Evrope iz Poreča 2021. U konkurenciji mlađih seniora osvojio je srebro na EP u Sofiji 2017, a bronzu u Alborgu dvije godine kasnije.

Budi i ti dio
Olimpijske mreže
Crne Gore

1.me

1one
Računaj na nas!

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

SPORT VISION**BREAK
THE
RULES**

RUN # TRAIN # BALANCE # POWER

Rukometašice Crne Gore
od 29. novembra na Svjetskom
prvenstvu, Tatjana Brnović jasna

Motiv do neba, odbrana je velika šansa

STEFANIVANOVIĆ/MATCHLENSME

Rukometašice Crne Gore na 26. Svjetskom prvenstvu (startuje 29. novembra), čiji su domaćini Danska, Švedska i Norveška, igraće u grupi B sa Mađarskom, Kamerunom i Paragvajem, a ukrstiće se sa timovima iz grupe A, u kojoj su Švedska, Hrvatska, Kina i Senegal.

Već sada je jasno da će naš tim borbu za prvo mjesto voditi sa selekcijom Mađarske koja ima mladu generaciju, ali u usponu i koja će najvjerovatnije sa izabranicama selektorka Bojane Popović i švedskim timom u glavnoj rundi, voditi bitku za dva mjesta koja vode u četvrtfinale.

Nažalost, u veliku akciju Crna Gora ulazi bez Đurđine Jauković koja je doživjela povredu.

- Sigurna sam da ćemo zadržati energiju koju smo imali prošle godine kada smo osvojili bronzanu medalju na Evropskom prvenstvu. Energija je samo stvar volje. Sve

kreće, odnosno počinje i završava se sa našom odlukom. Tako da ovo nije upitno. Mislim da nama osnovni motiv treba da bude i taj da pokažemo da bronzana evropska medalja nije bila slučajna, već da je osvojena na kvalitet. Mislim, takođe, da znamo kako se dolazi do pobjeda protiv bilo koje reprezentacije na planeti. Biće nam teže bez Đine. U sistemu koji je napravljeno, sa dobrom energijom, mnogo će nam faliti. Đina je stabilna, pouzdan igrač i mnogo znači za kolektiv i van terena, a na terenu da ne

pričam jer je jasno i očigledno. Ali, ona će se oporaviti i čekamo je da nam se pridruži - poručila je pivotkinja Tatjana Brnović.

Formula za uspjeh je tu, zna ju „lavice“ kako se dolazi do vrhova.

- Možda zvuči kao kliše, ali odbrana je izuzetno važna. Treba da je jaka jer je od glavnih faktora za našu igru. Želimo sa više fokusa da odgovorimo obavezama, jer je odbrana naša velika šansa. Što se tiče napada - treba da zadržimo brzu igru, koja je

UČESNICI PO GRUPAMA

GRUPA A (GETEBORG):	Švedska, Hrvatska, Kina, Senegal
GRUPA B (HELSINGBORG):	Crna Gora, Mađarska, Kamerun, Paragvaj
GRUPA C (STAVANGER):	Norveška, Južna Koreja, Grenland, Austrija
GRUPA D (STAVANGER):	Francuska, Slovenija, Angola, Island
GRUPA E (HERNING):	Danska, Rumunija, Srbija, Čile
GRUPA F (HERNING):	Njemačka, Poljska, Japan, Iran
GRUPA G (FREDERIKSHAVN):	Brazil, Španija, Ukrajina, Kazahstan
GRUPA H (FREDERIKSHAVN):	Holandija, Češka, Argentina, Kongo

realnost sadašnjeg modernog rukometa. I bez toga se ne može. Laki golovi su uvijek bitan faktor u igri neke ekipe. Pariz je u glavama.

- Naravno da jeste - glavni cilj, ali ne zaboravljamo na ono što nas brzo očekuje. Pariz nam je u podsvijesti kako smo završili nastup na OI u Tokiju. Daćemo sve od sebe da se približimo plasmanu na OI, ali znamo da je konkurencija žestoka i da nas čeka veliki posao.

Psihološki faktor često je odlučujući na putu do cilja. - Tako mali broj mjesta, konkurencija velika, da se praktično sve odlučuju u utakmici, dvije. Baš je izazov. Na primjer, ako Svjetskom prvenstvu imate loš dan, imate šanse da se ispraviti u narednom meču. Dok je u kvalifikacijama sve u dan, dva jasna je Brnović.

„Lavice“ na sjever Evrope idu kao bronzana selekcija sa posljednjeg šampionata Starog kontinenta...

Crna Gora na Igrama malih zemalja Evrope osvojila 19 odličja

Napravili dobar zalet za nove priče

Crnogorska delegacija na nastup na Igrama malih zemalja Evrope na Malti završila je sa 19 odličja - pet zlatnih, šest srebrnih i osam bronzanih. I opravdala je očekivanja. Inače, od premijernog nastupa - 2011. godine do Malte naš tim je osvojio 106 medalja, od čega 50 zlatnih.

Crna Gora je šesti put učestvovala na IMZE, a Malta je drugi put bila domaćin 19. izdanja. Takmičenje je okupilo zemlje sa manje od milion stanovnika, a u Valeti je učestvovalo oko 1.200 sportista.

Naši predstavnici na IMZE bili su: (atletika) Danijel Furtula - disk, Darko Pešić - 110 metara sa preponama, skok u dalj, skok sa motkom i bacanje diska, Tomaš Đurović i Risto Drobnjak - bacanje kugle, Amir Papazi - bacanje koplja, (jedrenje) Milivoj Dukić i Ilija Marković, (stoni tenis) Filip Radović, Filip Radulović, Ivana Petrić i Simona Perović, (džudo) Emil Sinanović, Nikola Gardašević, Danilo Pantić, Milana Stevanović, Tamara Gardašević i Ivana Šunjević, (plivanje) Jovana Kuljača, (streljaštvo) Miloš Božović, Ksenija Jukić, Nevena Šaranović i Anđela Miličković, a od

ekipnih košarkašice, košarkaši i ragbistkinje. Košarkašice Crne Gore odbranile su zlato, i upravo su izabranice Jelene Škerović kroz pet utakmica dobile puno za ono što ih je čekalo na EP u Izraelu. Džudisti su oduševili, osvojili su najviše medalja, dvije zlatne (Nikola Gardašević i ekipno žene), tri srebrne i bronzane

medalje, dok su dobar zalet uhvatili i trostruki učesnik na Olimpijskim igrama Milivoj Dukić i Ilija Marković (zlatni i srebrni). Dobar nivo iskazao je Danijel Furtula čiji je hitac od 62,79 metara najavio dobre stvari za naredne obaveze. Atletičari su osvojili još po jedno srebrno i bronzano odličje. Jednu medalju, i to srebrnu, u streljaštvu, osvojio je

Prvi put u istoriji Igara učestvovala su ragbistkinje u olimpijskoj disciplini ragbi 7

Miloš Božović. Dobre nastupe, u možda i najžešćoj konkurenciji, imali su naši stonoteniseri. Filip Radović stigao je do polufinala, zaustavio ga je domaći takmičar Feliks Vecel. Bronzano odličje osvojeno je u dublu u obje konkurencije. Lijepikadrovci dolazili su sa ragbi terena - naše dame obezbijedile su bronzanu medalju. Na svečanoj ceremoniji Igara crnogorsku zastavu nosili su košarkašica Milica Jovanović i stonoteniser Filip Radović.

Džudisti prvi do medalja

Prvog dana takmičenja stigle su i prve medalje za Crnu Goru - u džudou. Zlatnu je osvojio Nikola Gardašević (do 81 kg), srebro je pripalo Emilu Sinanoviću (do 66 kg), Jovani Šunjević (do 70 kg), kao i Danilu Pan-

tiću (do 100 kg). Bronze su osvojile Milana Stevanović

(do 52 kg) i Tamara Gardašević (do 63 kg).

Šefica misije na IMZE bila je Katarina Bulatović, sportska direktorica COK-a, a o zdravlju sportista brinuo se doktor Predrag Dabović i fizioterapeut Alen Pepić

Strijelac Miloš Božović osvojio je srebrnu medalju u disciplini 10 metara vazdušna puška. U istoj disciplini, Ksenija Jukić je bila peta, ali je završila kvalifikacije rezultatom 620,5 i postavila novi rekord Crne Gore u ovoj konkurenciji

Košarkaška reprezentacija u meču za bronzu nije imala potreban broj igrača u sastavu. Nakon polufinala sa domaćinom isključena su tri, a trener Goran Bošković je bio suočen i za povredama četiri reprezentativca. Kipar je osvojio medalju nakon što je utakmica registrovana, nakon podbacivanja, službenim rezultatom

Evropske igre u Poljskoj

Andela najbliža medalji

Na najvećem evropskom multi-sportskom takmičenju, koje je održano u Krakovu (Poljska) i okolini, nastupilo je deset naših takmičara, te atletska reprezentacija, koja je nastupila na Evropskom prvenstvu C divizije.

TEKVONDO

Zinedin Bećović poražen je u četvrtfinalu u kategoriji do 68 kilograma.

On je u momentu prekida, krajem druge runde, imao prednost od 8:6 u borbi sa Francuzom Teom Lusijenom. Bećović je dobio udarac u glavu, a sudije su procijenile da ne može da nastavi, iako je on smatrao da je spreman za dalju borbu. Bećović je dobro ušao u meč, dobio je prvu rundu, tako što je Lusijen napravio tehnički prekršaj - pet puta je prestupio

iz „borbenog polja”. Nije uspio da se domogne repasaža za bronzu, jer je Lusijen izgubio narednu borbu.

Andela Berišaj je na EI potvrdila vanserijski talenat, ali u žestokoj konkurenciji to nije bilo dovoljno za prvu seniorsku medalju u karijeri. Na putu do odličja na Evropskim igrama u Krakovu, 17-godišnjakinju iz Tuzi su zaustavile dvije posljednje svjetske šampionke - jedna u polufinalu, druga u borbi za 3. mjesto. Prethodno je ostvarila dvije efektne pobjede nad bolje rangiranim i mnogo iskusnijim rivalicama - Alemom Hodžić (4:0, 8:6) i Marselinom Košel (0:5, 5:2, 6:4). Djevojkama koje su u vrhu svjetskog tekvondo, Srpkini Nadici Božanić i Francuskinji Altiji Loren, ipak nije mogla da se suprotstavi. Od Božanić je u četvrtfinalu

izgubila 5:1, 13:6, a od Loren, aktuelne svjetske i evropske šampionke, sa 11:2, 15:1.

BOKS

Bojana Gojković je u kategoriji do 54 kilograma poražena od

37-godišnje Španjolke Marije Romero Moline odlukom sudija 4:1. Iskustvo je presudilo u ovom duelu. Molina je u prvoj rundi, agresivnijim nastupom, stekla prednost, a naredne dvije je „kidala” bor-

bu, ulazila u klinč i spriječila tehnički bolju Gojkovićevu da nametne svoj stil.

Petar Marčić je u kategoriji do 80 kilograma poražen od Jermena Hambarđuma Hakobjana odlukom sudija 4:1. Stefan Savković je jednoglasno izgubio Jermena Gurgena Madojana u kategoriji do 71 kilogram.

KARATE

Vladimir Mijač eliminisan je u grupnoj fazi takmičenja u katumae, koje je okupilo osmoricu najboljih takmičara Starog kontinenta. Doživio je tri poraza u grupnoj fazi. U prvom kolu izgubio je od Francuza Franka Engoana - sudije su našem predstavniku dale 39,60 bodova, a njegovom rivalu 40,20. Već tada je bilo jasno da su šanse za

polufinale male, jer je naredni rival bio legendarni španski kataš Španac Damijan Kintero. Kintero je opravdao status i bio bolji rezultatom 42,70:38,70. U trećem kolu od Mijača je po mišljenju sudija bolji bio Švajcarac Juki Mateo Udihara, koji je dobio 41,30 bodova, dok je naš takmičar zavrijedio 38,90.

STRELJAŠTVO

Daleko od velikih rezultata bile su crnogorske strelkinje Nevena Šaranović i Andela Miličević. Šaranović je disciplinu vazdušni pištolj 10 metara završila na 33. mjestu sa 557, dok je Miličević bila posljednja od 38. takmičarki sa 548 krugova.

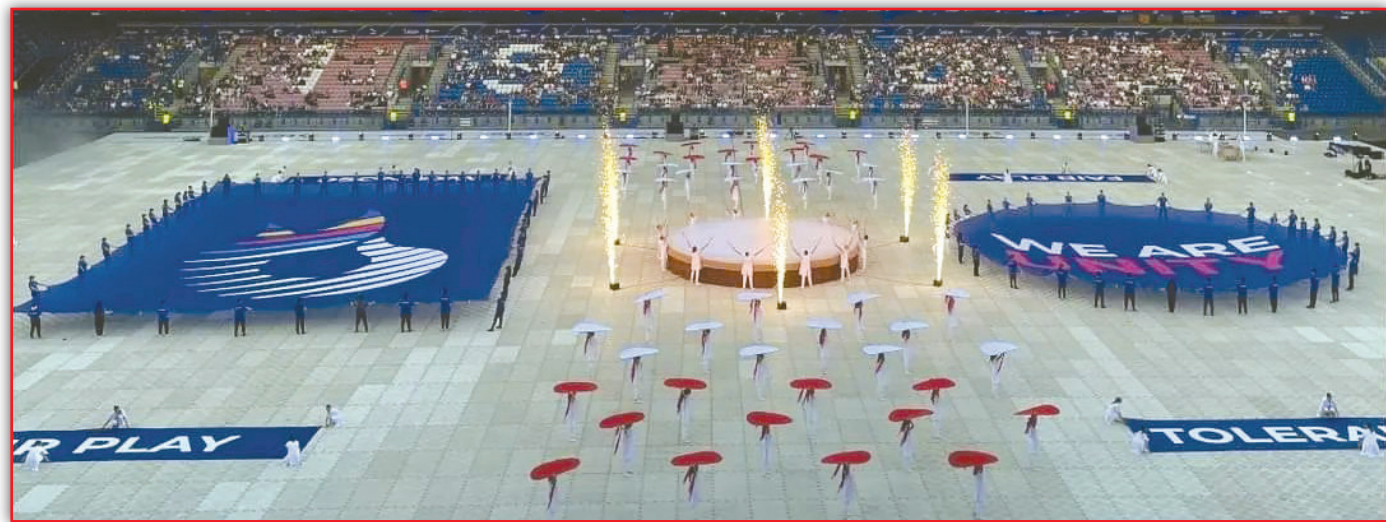
TEKBOL

Crnogorski tekbol dubl Marko Žarković - An-

Atletska reprezentacija osma u trećoj evropskoj grupi

Atletska reprezentacija Crne Gore kao osmoplasirana završila je nastup na ekipnom prvenstvu Evrope - treća grupa. Crnogorski atletičari nakon 37 disciplina osvojili su 258 bodova i za bod nadmašili Albaniju, a za tri Jermeniju. Bodove su osvajali u 35 disciplina, a bez bodova ostali su u skoku s motkom u obje konkurencije. Marija Vuković je trijumfovala u skoku u vis, Darko Pešić u trci na 110 metara sa preponama i Danijel Furtula u bacanju diska završili su kao drugoplasirani, dok su Kristina Rakočević u bacanju diska i Marija Bogavac u bacanju koplja bile treće.

COK i Olimpijski komitet Mongolije potpisali memorandum o razumijevanju

U planu zajedničke aktivnosti

Ceremonija potpisivanja memoranduma o razumijevanju između Nacionalnog olimpijskog komiteta Mongolije i Nacionalnog olimpijskog komiteta Crne Gore održana je u Olimpijskoj kući u Ulanbatoru. Memorandum su potpisali Battushig Batbold, predsjednik NOK-a Mongolije i član MOK-a, i Dušan Simonović, predsjednik Nacionalnog olimpijskog komiteta Crne Gore i imenovani Počasni konzul Mongolije u Crnoj Gori. Ovom prilikom, predsjednik Battushig istakao je priliku da mongolski sportisti podijele iskustva u sportovima kao što

su džudo, boks, rvanje i streljaštvo - discipline u kojima su mongolski sportisti imali značajan uspjeh. Takođe je spomenuo mogućnost veće saradnje u ovim sportovima. Predsjednik COK-a istakao je uspjeh sportova kao što su vaterpolo, karate, rukomet, košarka i džudo u Crnoj Gori i istakao mogućnost za pomoć u razvoju vaterpola u Mongoliji. Osim toga, obje strane su konstatovala da je Crna Gora u istoj vremenskoj zoni kao i Pariz i razgovarale o mogućnosti organizacije predolimpijskih treninga za mongolske sportiste u Crnoj Gori. U okviru ovog memoranduma, strane su se složile da će se organizovati zajednički treninzi sportista u određenim sportovima, sprovoditi aktivnosti za razmjenu međusobnog iskustva i zajednički sprovoditi aktivnosti za promociju sporta i olimpijskog duha.

Crnogorski olimpijski komitet postao je najnoviji potpisnik IWG Brighton plus Helsinki Deklaracije, potvrđujući svoju posvećenost stvaranju više prilika za žene i djevojke da se bave sportom na svim nivoima. Brighton Plus Helsinki Deklaracija je kreirana 1994. godine i sastoji se od 10 principa koji čine međunarodni sporazum u cilju podrške organizacijama u razvijanju kulture koja omogućava i cijeni žene u sportu.

Deklaracija je potpisana od strane predsjednika COK-a Dušana Simonovića, tokom Generalne skupštine Evropskih olimpijskih komiteta u Istanbulu i dopunjava kontinuirani rad COK-a na promociji rodne ravnopravnosti unutar zemlje.

Govoreći o potpisivanju Brighton plus Helsinki Deklaracije, Simonović je rekao:

„Ponosan sam na značajno učesće, a posebno uspjehe crnogorskih žena na međunarodnim sportskim takmičenjima, ali priznajem da ima još mnogo toga da se uradi u smislu zaštite žena od diskriminacije i uspostavljanja rodne ravnopravnosti. Ovo je, svakako, jedan od prioriteta Crnogorskog olimpijskog komiteta, i potpisivanje Deklaracije ističe rad koji smo već obavili, uz našu posvećenost nastavku borbe za rodnu ravnopravnost u sportu.”

Anamari Felps, CBE OLY,

Crnogorski olimpijski komitet potpisao IWG Brighton plus Helsinki deklaraciju

COK-ov kontinuirani rad na promociji rodne ravnopravnosti

predsjednica Komisije za rodnu ravnopravnost EOK-a i potpredsjednica IWG-a prilikom potpisivanja kazala je: „Oduševljena sam što se Crnogorski olimpijski komitet

pridružio listi potpisnika IWG Brighton & Helsinki Deklaracije. Iskreno zahvaljujem predsjedniku Simonoviću na javnom izražavanju posvećenosti da nastavi rad orga-

nizacije na adresiranju rodne neravnopravnosti u sportu. To je ključni prioritet za Evropsku olimpijsku porodicu i korak prema tome da Evropa postane najpravičniji, najinkluzivniji i

najodrživiji kontinent za sport”. Projekti koji se bave borbom za rodnu ravnopravnost u sportu za cilj imaju promociju strukturalnih promjena u zemlji razumijevanjem postojećih

kulturnih barijera i poticanjem sporta na stvaranje održive promjene kako bi se povećala zastupljenost žena u upravljačkim tijelima sportskih organizacija.

Posvećenost i ambicije moraju biti pohvaljeni

Lisa O'Keefe, sekretarka IWG-a, je kazala da je bilo fascinantno slušati predstavnike COK-a kako obavještavaju o fantastičnom radu koji sprovode u cilju promovisanja rodne ravnopravnosti unutar svoje zemlje.

- I drago mi je što IWG može da ih doda našoj listi potpisnika. Njihova posvećenost i ambicija moraju biti pohvaljeni, i radujemo se saradnji s njima u narednim mjesecima kako bismo istakli njihove strategije od kojih mogu učiti i drugi nacionalni olimpijski komiteti.

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović prisustvovao je sastanku predsjednika nacionalnih olimpijskih komiteta Zapadnog Balkana u Lisabonu. Sastanak, čiji je cilj bio razvoj sportske saradnje u Evropi, okupio je ugledne učesnike, uključujući predsjednika ENGSO-a Stefana Berga, predsjednika Portugalskog sportskog saveza Karlosa Kardosa, generalnog sekretara ENGSO-a Saru Masini i predsjednike i predstavnike nacionalnih olimpijskih ko-

Sastanak predsjednika Nok-ova zapadnog Balkana u Lisabonu

Simonović pričao o projektima i inicijativama COK-a

miteta (NOK) iz regiona. Tokom sastanka, predsjednik COK-a Simonović je podijelio svoje uvide u rad i iskustvo Crnogorskog olimpijskog komiteta u međunarodnim i evrop-

skim projektima. Posebno je istakao učesće COK-a u četiri projekta za izgradnju kapaciteta u oblasti sporta, finansirana kroz Erasmus+ program, koji se bave različitim temama, uklju-

čujući promociju sportskih vriednosti, rodnu ravnopravnost i izgradnju kapaciteta za sportske administratore i trenere.

Simonović je takođe istakao nekoliko drugih inicijativa i projekata koje je sproveo COK, uključujući promociju fizičke

aktivnosti i zdravih stilova života, napore za postizanje rodne ravnopravnosti, stvaranje sigurnog sportskog okruženja i uvođenje programa obrazovanja o olimpijskim vrijednostima u osnovne škole Crne Gore, kao i projekat izgradnje Olimpijske kuće i Olimpijskog muzeja u Podgorici. Pored toga, predsjednik Simonović naglasio je važnost političkog zalaganja i angažmana kako na nacionalnom, tako i na međunarodnom nivou. Istakao je da COK aktivno sarađuje sa vladinim institucijama i me-

đunarodnim sportskim organizacijama kako bi zagovarao politike i inicijative koje podržavaju osnovne ciljeve, uključujući dobrobit sportista, rodnu ravnopravnost, pripreme za Olimpijske igre i promociju zdravih stilova života. Uprkos značajnim postignućima, predsjednik Simonović je istakao i izazove s kojima se suočavamo u Crnoj Gori, posebno u pogledu finansiranja i izgradnje kapaciteta. Adekvatna sredstva i resursi su od suštinskog značaja za efikasnu implementaciju programa,

posebno onih koji se odnose na podršku i razvoj sportista. Sastanak bio je dio EU projekta „Sport kao vrijednost” i održan je tokom „Evropske sportske platforme”, u organizaciji ENGSO-a, koja ima za cilj da liderima u sportu iz cijele Evrope da priliku da razmijene ideje i istraže mogućnosti za saradnju na EU-međunarodnom nivou. Učesće Simonovića na ovom sastanku potvrđuje opredjeljenje COK-a za unaprijeđenje sportskog pejzaža u Crnoj Gori i veći doprinos evropskoj sportskoj zajednici.

→ Generalna skupština Evropskih olimpijskih komiteta

Ponosni na trijumfalne događaje koji su podigli standarde evropskog sporta

Generalna skupština Evropskih olimpijskih komiteta, kojoj je prisustvovalo preko 200 delegata, iz 48 evropskih zemalja, održana je u Istanbulu. Predsjednik EOK-a, Spiros Kapralos, u svom uvodnom govoru istakao je dinamičnu godinu koju je EOK imao 2023. godini i zahvalio evropskim nacionalnim komitetima za njihovu predanost evropskoj olimpijskoj porodici i takmičenjima sa EOK kalendara.

„Evropski olimpijski komiteti nikada nijesu bili toliko zauzeti kao ove godine. Ipak, organizovali smo trijumfalne događaje koji su podigli standarde evropskog sporta“.

Na Skupštini su predstavljene brojne ključne izvještaje iz proš-

le godine. To je uključivalo i izvještaj Generalnog sekretara, Rafaela Panjocija, finansijski izvještaj Petera Manela i

izvještaj u vezi sa Strateškom agendom EOK-a, koji je dao Đorđe Višacki. Predstavljene su i izvještaji

o ovogodišnjim Evropskim olimpijskim festivalima mladih, koji su održani u Italiji i Sloveniji, Evropskim igrama, koje su održane u Poljskoj i Igrama malih zemalja Evrope, koje su održane na Malti.

Delegati su jednoglasno usvojili sve izvještaje, kao i izmjene statuta EOK-a.

Dodijeljene su i Piotr Nurovski nagrade, a ovogodišnji pobjednici su Darja Varfolomeev iz Njemačke i Kuzej Tunčeli iz Turske. Drugi dan Skupštine započeo je uvodnim obraćanjem dr Tomasa Baha, predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta,

a nastavio panel diskusijama o budućnosti multisportskih takmičenja koja se organizuju pod pokroviteljstvom EOK-a.

Sastanak neformalne grupe olimpijskih komiteta Centralne i Jugoistočne Evrope

Puno tema i zanimljivih ideja

Prvi ovogodišnji sastanak neformalne grupe olimpijskih komiteta Centralne i Jugoistočne Evrope je održan u Ljubljani. Sastanku su prisustvovali predstavnici Crnogorskog olimpijskog komiteta, predsjednik Dušan Simonović i generalni sekretar Igor Vušurović.

Na sastanku se razgovaralo o razvoju sporta u ovom dijelu Evrope, sa posebnim osvrtom na predstojeće Olimpijske igre u Parizu 2024. godine, kao i na Evropski olimpijski festival mladih, koji će se održati u Skoplju 2025. godine. Razmatrana je i kandidatura Sarajeva za domaćina Olimpijskih igara mladih 2028. godine. Pored toga, napravljena je detaljna

analiza nedavno završenih Evropskih igara u Krakovu 2023, a bilo je riječi i o potencijalnim organizatorima budućih Evropskih igara.

Tokom sastanka istaknut je značaj međusobne saradnje, a razmatrali su se i potencijali za organizovanje zajedničkih olimpijskih kampova. Takve inicijative vide se kao prilika za unaprjeđenje vrhunskog sporta i pružaju direktnu pomoć nacionalnim sportskim federacijama i olimpijskim kandidatima. Diskutovalo se o mogućnostima za unaprjeđenje saradnje, razmjeni iskustava i znanja, kao i o konkretnim koracima za implementaciju zajedničkih projekata i inicijativa.

Za koordinatore grupe izabran predsjednik Rumunskog olimpijskog i sportskog komiteta i član Izvršnog komiteta EOK-a, Mihai Covaliu.

Razmjena ideja i iskustava između različitih nacionalnih olimpijskih komiteta pruža priliku za unaprjeđenje sportskih programa i inicijativa na regionalnom nivou, sa ciljem promovisanja zdravlja, solidar-

nosti i fer pleja u sportu.

Neformalna grupa, pored Crne Gore, uključuje predstavnike iz još 18 nacionalnih olimpijskih komiteta iz ovog geografskog područja: Grčke, Poljske, Austrije, Turske, Bugarske, Srbije, Slovačke, Slovenije, Kosova, Sjeverne Makedonije, Mađarske, Moldavije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Albanije, Češke i Rumunije.

Dušan Simonović: Rodna ravnopravnost u sportu - jedan od prioriteta COK-a

Učešće i uspjesi žena u sportu oblikovani su dugom i složenom historijom. Iako je danas društveno prihvatljivije da se žene bave sportom i rekreacijom, to, kao što znate, nije oduvijek bio slučaj. U većem dijelu svijeta, žene nijesu imale isti pristup sportu kao muškarci sve do kasnog devetnaestog vijeka.

Crna Gora, ipak, s ponosom želim da naglasim, u grupi je zemalja koje se mogu pohvaliti značajnim učešćem žena na međunarodnim sportskim takmičenjima, a na posljednjim Olimpijskim igrama, koje su održane u Tokiju, naš olimpijski tim činilo je više žena, nego muškaraca. Naša zemlja je

nedavno doživjela impresivne sportske uspjehe, na kontinentalnom i međunarodnom nivou, upravo zahvaljujući crnogorskim sportistkinjama.

Međutim, ono što je evidentan problem jeste procenat žena koje se nalaze u upravljačkim organima sportskih organizacija u Crnoj Gori i to smatram da je, prije svega, kulturološki problem u našoj zemlji. Većina žena nakon završene sportske karijere odlučuje da ne nastavi karijeru već se posveti porodici i djeci. Zbog toga postoji veliki izazov za sportske organizacije u Crnoj Gori da identifikuju i regrutuju žene koje su zainteresovane da budu na rukovodećim pozicijama u sportskim organizacijama.

Prema istraživanju „Položaj žena u strukturama nacionalnih sportskih saveza u Crnoj Gori“, koje je, na inicijativu Crnogorskog olimpijskog komiteta, sproveo Centar za afirmaciju mladih i sporta (CAMS), krajem prošle godine, od 247 članova upravnih odbora sportskih saveza, samo je 17 žena.

Kada su u pitanju pozicije predsjednika i generalnih sekretara sportskih saveza, svega tri žene su na poziciji predsjednice, a 15 na poziciji generalnih sekretarki nacionalnih saveza. Istraživanje je sprovedeno među svim nacionalnim sportskim sa-

vezima (ukupno 40).

Inicijative kao što su konferencije i radionice pokazale su se veoma korisnim za pojedinačne učesnice, međutim, postoji potreba za dodatnim mehanizmima koji će uspostaviti strateški put za žene na rukovodećim mjestima, posebno na višim pozicijama u Upravnim odborima, poput predsjedničke i potpredsjedničke.

Stoga je naša obaveza, kao krovne sportske organizacije u zemlji, da ne prihvatamo status quo, već da u saradnji sa Ministarstvom sporta i mladih, nacionalnim sportskim savezima i ostalim sportskim subjektima, osiguramo jednaku zastupljenost svih polova, etničkih grupa i osoba različitih sposobnosti na svim nivoima rukovođenja u sportskim organizacijama, ali i da podignemo svijest i inspirišemo ih i osnažimo, kako bi nastavile karijeru u sportu, u trenerskim ili upravljačkim ulogama.

U tom smislu, Crnogorski olimpijski komitet organizovao je Međunarodnu konferenciju „Žene u sportu“, kao jedan od mehanizama za povećanje uključenosti žena u organe upravljanja sportskim organizacijama.

Međutim, naše aktivnosti se nijesu na tome završile. U saradnji sa našim nacionalnim, regionalnim i međunarodnim partnerima, prije svega sa Ministarstvom sporta i mladih, našim dugogodišnjim medijskim partnerom – RTCG, nacionalnim olimpijskim komitetima, Evropskim olimpijskim komitetima (EOK), Međunarodnim olimpijskim

komitetom i Evropskom unijom sprovodimo i planiramo brojne aktivnosti u cilju povećanja svijesti o jednakosti, različitostima i inkluziji u sportu.

Sve planirane aktivnosti u skladu su sa Strategijom Crnogorskog olimpijskog komiteta, koja je usvojena prethodne godine.

U tom smislu:

* Formirana je Komisija za rodnu ravnopravnost Crnogorskog olimpijskog komiteta

* Predstavnici COK-a su od 2021. godine aktivni članovi EOK-ove Komisije za rodnu ravnopravnost

* Potpisana je IWG Brajton + Helsinki deklaracija

* Razvijaju se projekti za obuku medicinskog osoblja i sportskih subjekata o specifičnostima kada je u pitanju zdravlje sportistkinja

* U saradnji sa RTCG planiramo medijsku kampanju za povećanje zastupljenosti sportistkinja u medijima i promociju ženskog sporta

* U saradnji sa drugim nacionalnim olimpijskim komitetima, a uz podršku Evropske unije, od naredne godine će se implementirati projekat „ŽENE ZA SPORT“

Planirano je, početkom naredne godine, donošenje i Politike za rodnu ravnopravnost, koja će dati i mehanizme za povećanje procenta žena u upravljačkim tijelima sportskih organizacija, pogotovu u Upravnom odboru COK-a i plan nam je da do 2025. imamo 30% žena u UO, što je preporuka EOK-a i MOK-a, ali i da inspirišemo ostale sportske organizacije u Crnoj Gori da uvedu iste kvote.

IWG Brajton i Helsinki deklaracija

Zaštita zdravlja sportistkinja u saradnji sa Olimpijskom solidarnošću

Sportistkinje se suočavaju s jedinstvenim izazovima za fizičko i mentalno zdravlje tokom svojih sportskih karijera. Ključno je pružiti specijalizovane zdravstvene usluge i podrške prilagođene njihovim specifičnim potrebama. Uspostavljanjem specijalizovanog medicinskog tima i promovisanjem saradnje između medicinskog osoblja i sportskog osoblja možemo stvoriti okruženje koje podržava dugoročno zdravlje i uspjeh sportistkinja. Da bismo se pozabavili jedinstvenim potrebama

sportistkinja, koje se razlikuju od potreba sportista i pristupa zasnovanog na istraživanjima koja su zasnovana na sportistima, Crnogorski olimpijski komitet planira seriju edukativnih radionica za medicinsko osoblje, sportiste i prateće osoblje, u saradnji sa Olimpijskom solidarnošću. Cilj prve serije radionica je edukacija multidisciplinarnog tima medicinskih stručnjaka, uključujući specijaliste za endokrinologiju, ginekologiju, psihijatriju, pedijatriju i nutricionizam, s fokusom na razvoj efikasnih

pristupa liječenju prilagođenih posebno za sportistkinje uzrasta od 13 godina. Druga serija radionica će biti održana za sportistkinje, trenere, timsku medicinsku podršku, druge pružatelje zdravstvenih usluga, nacionalne federacije i sportske organizacije o rizicima poremećaja ishrane i njihovom uticaju na zdravlje sportistkinja. Ove radionice takođe imaju za cilj da razjasne netačna uvjerenja oko važnih tema za sportistkinje, uključujući pubertet, menstruaciju i reproduktivnu anatomiju.

Postali smo najnoviji potpisnik Brighton plus Helsinki Deklaracije IWG-a (IWG Women and sport – International Working Group – Međunarodna radna grupa za žene u sportu), čime smo potvrdili svoju posvećenost stvaranju više prilika za žene i djevojčice da učestvuju u sportu na svim nivoima.

Brighton plus Helsinki Deklaracija je nastala 1994. godine i sastoji se od 10 principa koji čine međunarodni sporazum podrške organizacijama u razvijanju kulture koja omogućava i cijeni prisustvo žena u sportu.

Ti principi uključuju:

PRINCIP 1: Ravnopravnost u društvu i sportu

a. Treba uložiti sve napore da država i vlada obezbijede da institucije i organizacije odgovorne za sport i fizičku aktivnost poštuju odredbe o jednakosti iz Povelje Ujedinjenih nacija, Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, UN Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, Berlinske deklaracije (UNESCO MINEPS V) i UN Konvencije o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena.

b. Jednake mogućnosti za učešće i angažovanje u sportu i fizičkoj aktivnosti, bilo da se radi o rekreaciji, promociji zdravlja ili visokim sportskim rezultatima, pravo je svake žene, bez obzira na njenu rasu, boju kože, jezik, vjeru, uvjerenje, seksualnu orijentaciju ili identitet, starost, bračni status, sposobnost/invaliditet, političko uvjerenje ili članstvo, nacionalno ili društveno porijeklo.

c. Resursi, moć i odgovornost trebalo bi da budu pravedno raspoređeni, bez diskriminacije na osnovu pola ili rodnog identiteta...

PRINCIP 2: Sportski objekti

Učešće žena i djevojčica u sportu i fizičkoj aktivnosti uslovljeno je obimom, raznovrsnošću

i dostupnošću objekata, posebno prostora koji su sigurni i bezbjedni. Planiranje, dizajn i upravljanje tim objektima treba odgovarajuće i pravično da zadovolji posebne potrebe žena i djevojčica u zajednici...

PRINCIP 3: Školski i omladinski sport

a. Istraživanja pokazuju da djevojčice i dječaci pristupaju sportu izrazito različitim perspektivama; i da je kvalitetno fizičko obrazovanje (QPE) posebno važno za djevojčice kako bi stekle vještine, znanje i razumijevanje potrebne za

cjeloživotno učešće. Oni koji su odgovorni za sport, obrazovanje, rekreaciju i fizičko obrazovanje mladih trebalo bi da osiguraju da se u programe za razvoj fizičke pismenosti i osnovnih motoričkih vještina mladih uključi pravičan raspon prilika i iskustava u skladu s vrijednostima, stavovima i aspiracijama djevojčica.

b. Posebno, pružanje kvalitetnog fizičkog obrazovanja trebalo bi se voditi UNESCO smjernicama za kvalitetno fizičko obrazovanje i Međunarodnim stavom ICSSPE o fizičkom obrazovanju.

PRINCIP 4: Razvoj učešća

a. Postoje sve veći dokazi o zdravstvenim koristima aktivnog učešća u sportu i fizičkoj aktivnosti, i strategije bi trebalo da uključe preporuke Svjetske zdravstvene organizacije (SZO) za nivo fizičke aktivnosti odraslih i mladih.

b. Učešće žena u sportu i fizičkoj aktivnosti utiče na raspon dostupnih aktivnosti. Oni koji su odgovorni za pružanje sportskih prilika i programa trebalo bi da obezbijede i promovišu aktivnosti koje ispunjavaju potrebe i aspiracije žena

→ tokom cijelog njihovog života, od djetinjstva do starosti.

PRINCIP 5: *Vrhunski sport*

a. Vlade i sportske organizacije bi trebalo da pruže jednake prilike ženama da dostignu svoj sportski potencijal tako što će osigurati da sve aktivnosti i programi usmjereni na poboljšanje sportskih rezultata uzmu u obzir specifične potrebe sportistkinja i da se ovi elementi ugrade u održive programe za razvoj sportskih rezultata.

b. Oni koji podržavaju elitne i/ili profesionalne sportiste trebalo bi da se pobrinu da se konkurentske prilike, nagrade, podsticaji, priznanja, sponzorstvo, promocija i druge vrste podrške pružaju pravično i jednako i za žene i za muškarce.

PRINCIP 6: *Liderstvo u sportu*

Žene i dalje ostaju nedovoljno zastupljene u upravljačkim tijelima i procesima donošenja odluka u svim sportskim or-

ganizacijama i organizacijama povezanim sa sportom. Oni koji su odgovorni za ove oblasti trebalo bi da razviju politike i programe i osmisle strukture koje će povećati broj ženskih trenera, savjetnika, donosilaca odluka, sudija, administratora i sportskog osoblja na svim nivoima, sa posebnom pažnjom na regrutovanje, mentorstvo, osnaživanje, nagrađivanje i zadržavanje ženskih lidera.

PRINCIP 7: *Obrazovanje, obuka i razvoj*

Oni koji su odgovorni za obrazovanje, obuku i razvoj ženskih i muških trenera i drugog osoblja, kao i menadžera i lidera u pružanju sportskih i fizičkih aktivnosti, trebalo bi da osiguraju da obrazovni procesi i iskustva adresiraju pitanja vezana za rodnu ravnopravnost i potrebe sportistkinja, uključujući sigurno i bezbjedno okruženje, pravično odražavanje uloge žena u sportu i fizičkoj aktivnosti i uzimanje u obzir iskustava, vrijed-

nosti i stavova žena u liderstvu.

PRINCIP 8: *Informacije i istraživanje u sportu*

Oni koji su odgovorni za istraživanje i pružanje informacija o sportu trebalo bi da razviju politike i programe za povećanje znanja i razumijevanja o ženama i sportu i osiguraju da norme i standardi istraživanja budu zasnovani na istraživanjima o ženama i muškarcima. Istraživanja o ženama i sportu treba pokrenuti, a podaci i statistike trebalo bi da budu sistematski razdijeljeni po polu od strane vlada i sportskih organizacija, te treba preduzeti napore kako bi se uravnoteženo prikupljali podaci o polu u vezi sa sportom i fizičkom aktivnošću kao zadatak za institucije koje prikupljaju statistiku o društvenim kretanjima na međunarodnom i regionalnom nivou.

PRINCIP 9: *Resursi*

Oni koji su odgovorni za ras-

podjelu resursa trebalo bi da osiguraju da podrška bude dostupna za sportistkinje, ženske programe i posebne mjere za promociju ovog Principa Deklaracije.

PRINCIP 10: *Nacionalna i međunarodna saradnja*

Vlade i nevladine organizacije trebalo bi da uključe promociju pitanja rodne ravnopravnosti i dijeljenje primjera dobre prakse u politike i programe za sport i fizičku aktivnost žena u svojim asocijacijama, kako unutar zemlje, tako i na međunarodnom nivou.

IWG, zajedno sa relevantnim partnerima, redovno prikuplja i dijeli informacije o usvojenim politikama i postignućima, i izvještaj o napretku razvoja (baziran na Deklaraciji o ženama i sportu iz 2014. godine u Brajtonu i Helsinkiju) treba da se prezentuje na svjetskim konferencijama IWG-a o ženama i sportu.

Erasmus + dvogodišnji projekat „ŽENE ZA SPORT“

Women4Sport, projekat kofinansiran od strane Evropske unije, generalno promoviše rodnu ravnopravnost na ključnim upravljačkim pozicijama u nacionalnim olimpijskim komitetima zemalja Zapadnog Balkana, putem promovisanja strukturalnih promjena u upravljanju, unaprjeđenja razumijevanja postojećih kulturnih prepreka i podsticanja NOK-ova da sarađuju sa svojim nacionalnim savezima, kako bi stvorili održivu promjenu.

Projekat će uključivati i detaljnu analizu uključenosti žena u procese upravljanja i donošenja odluka unutar nacionalnih olimpijskih komiteta, promovisanje važnosti učešća žena u upravljanju i procesima upravljanja u NOK-ovima i sportskim savezima, te važnosti regionalne saradnje zemalja

Zapadnog Balkana u tom kontekstu. Planirana je i izrada strategije za poboljšanje statusa žena u procesima upravljanja unutar NOK-ova, sprovođenje obuke za implementaciju strategija u radne planove NOK-ova i sprovođenje strategija.

SIGURANSPO

Sportistkinje se suočavaju sa značajnim izazovima kada je u pitanju bavljenje sportom u sigurnom okruženju. Stoga je važno da sportistkinje osjete slobodu i sigurnost da se obrate trenerima, čelnicima klubova i saveza, nacionalnom olimpijskom komitetu ili medicinskim stručnjacima, ukoliko su zabrinute za svoju bezbjednost ili su žrtve bilo kojeg oblika zlostavljanja i diskriminacije na terenu ili van njega.

Postoji nekoliko načina za

poboljšanje sigurnosti u ženskom sportu. Ovo uključuje, između ostalog, povećanje broja žena trenera i sudija, i pružanje više mogućnosti za djevojčice da učestvuju u sportu. Takođe je važno osigurati bezbjedno sportsko okruženje i jasne mehanizme zaštite sportistkinja od zlostavljanja i uznemiravanja.

Crnogorski olimpijski komitet je u cilju promovisanja značaja sigurnog sporta donio Politiku zaštite, koja se fokusira na sprječavanje i reagovanje na bilo koju vrstu zlostavljanja i nedoličnog ponašanja, kao što su maltretiranje, seksualno uznemiravanje ili bilo koji oblik diskriminacije, kao i jasne smjernice i informacije o prijavljivanju svakog iskustva zlostavljanja ili nedoličnog ponašanja. Poseban fokus Politike zaštite je na

zaštitu djece, žena i drugih osjetljivih grupa. COK prepoznaje raznovrsnost ranjivosti sa kojima se pojedinci mogu suočiti i posvećen je njihovoj zaštiti. Ovo uključuje, ali nije ograničeno na, maloljetne pojedince, žene, pojedince različite seksualne orijentacije, pojedince iz marginalizovanih ili manjinskih zajednica, pojedince iz socio-ekonomski slabo razvijenih sredina i pojedince sa specifičnim zdravstvenim ili društvenim potrebama.

U toku je i obuka od strane MOK-a za osobu zaduženu za zaštitu sportista i sportistkinja u COK-u.

Predstavnica COK-a je predsjednica Radne grupe EOK-a za pitanja zaštite sportista i sportistkinja na multisportskim takmičenjima koja se organizuju pod pokroviteljstvom EOK-a.

ERSTE
Bank

#vjerujusebe

erstebank.me

PETAR POROBIĆ - 1957. - 2023.

Odlazak velikana

Crna Gora je izgubila velikog čovjeka, crnogorski sport ostao bez jednog od simbola, bez „tihog heroja“ - Petar Porobić, naš proslavljeni vaterpolo trener, preminuo je iznenada u 67. godini.

Pero je bio idejni tvorac naše vaterpolo priče, neko ko je 2006. godine pokrenuo projekat stvaranja nacionalnog tima u sportu, koji jeste imao tradiciju u Crnoj Gori, ali koji je tada bio na novom početku, u novim okolnostima. I uspio je ono što niko nikada nije, niti će - da za nepune dvije godine stvori ekipu koja će pokoriti Evropu, tog 13. jula 2008. Pero je, sa članovima te generacije, stvorio mit o „ajkulama“. U ime tog nezaboravnog tima, od legende se oprostio Vladimir Gojković, koji se u emotivnom govoru, na komemoraciji u Herceg Novom, vratio još ranije u prošlost.

- Sjećam se tih dana, kasnog ljeta 1997. godine, kada si došao. Hvala ljudima koji su imali ideju da te vrate u Crnu Goru i dovedu u Herceg Novi. Nije bilo lako tada, mnogo puta si mi pričao, ali ti si vjerovao i borio

Petar Porobić je bio idejni tvorac naše vaterpolo priče, neko ko je 2006. godine pokrenuo projekat stvaranja nacionalnog tima u sportu, koji jeste imao tradiciju u Crnoj Gori, ali koji je tada bio na novom početku, u novim okolnostima

se. Mislim, ipak, da nisi mogao ni da pretpostaviš šta si pokrenuo. Nepunih 11 godina kasnije si ispisao najljepšu stranicu istorije crnogorskog sporta, a točak koji si ti pokrenuo kotrlja se i danas, što je najvažnije - rekao je Gojković tom prilikom. Petar Porobić je živio vaterpolo, posvećen je bio cijelim svojim bićem. Četiri decenije je bio pored bazena, u ulozi trenera. Trenersku karijeru je počeo u Kotoru, a još 1985. godine ušao je u stručni štab SFR Jugoslavije, kada je selektor bio Ratko Rudić. Nakon raspada bivše države bio je pomoćnik Nenada Manojlovića u reprezentaciji SR Jugoslavije, pa Srbije i Crne Gore, da bi 2005. godine kao selektor posljednje državne zajednice osvojio svjetsko zlato. U istoriju i nezaborav ušao je, ipak, tri godine kasnije u Malagi. - Hvala ti u ime svih nas za sve

što si nam dao, a dao si nam mnogo. Vjerovatno ćemo tek shvatiti koliko si nam zaista dao, ali tako je to kada odu veliku ljude. Hvala ti, prije svega, što si nam vjerovao i što si nas naučio da vjerujemo. Nadam se da ćemo nastaviti da tvoje djelo sprovodimo i u budućnosti - kazao je Gojković na oproštaju. Petar Porobić je bio takva ličnost da je teško govoriti o njemu samo kao o vrhunskom profesionalcu i zaljubljeniku u vaterpolo. Pero je bio posebna ličnost, neko ko je s pažnjom slušao i uvažavao sve sa kojima je pričao o sportu, i ne samo o sportu - bio je i prijatelj, i trener, i učitelj.

Đuro Marić, predsjednik VPS-CG, zahvalio je Peru na svemu što je uradio za crnogorski vaterpolo i sport uopšte, da bi se u emotivnom govoru oprostio od višedecenijskog prijatelja.

- Odlazak Petra Porobića za mene je, jednostavno, nešto sa čime neću i ne mogu da se pomirim. Iako sam svjestan da je Perovo srce prestalo da kuca negdje u visinama njegovog posljednjeg leta, za mene vječno ostaje osmijeh mog drugara, tako tipičan za njega. Kada je išlo po dobru, i u sportu i u životu, znao je da se široko osmijehne, klimne glavom i kaže „dobro je ovo“. Kada ne bi išlo kako valja, opet osmijeh, sa rezignacijom ili onom našom bokeljskom ironijom, ili sjetom, uvjeren da se problem može i mora prevazići. Skoro da se ne sjećam kada je podigao glas, osim možda zbog očigledne sudijske nepravde, ili kada bi bodrio momke u bazenu. Pero je nosio u sebi katoršku gospoštinu sa novskom elegancijom, koje ne dopuštaju bijes i maliciju - kazao je Marić. Iza „maske“ velikog stručnjaka,

koji je savršenom i promišljenom strategijom stvarao uspjehe, krile su se iskrene emocije. - Znam da je Pero sve u životu radio srcem i emocijom, uz ogromnu predanost, a to izmiče strategiji. Strategija je proračunatost, matematika, a srce i duša se daruju onima koje voliš, a oni to prepoznaju i uzvraćaju. Pero je volio svoj Primorac i

svoj Jadran, reprezentacije, davao im se iskreno i bezgranično - rekao je Marić u oproštaju od čovjeka „dječakčkog osmijeha, čije će ime vječno sijati na nebu vaterpolo svijeta“. Pero je bio crnogorski, svjetski, ali i kotorski i novski... - Provodio je sate i sate na bazenu, pripremao je svaki trening do detalja, analizirao svaki se-

gment svake utakmice i protivnika i svog tima, izvlačio hiljade sati snimaka, kako bi mladim igračima omogućio da brže napreduju. I stvarao je velike igrače, a bio je velemaistor u tome - odjednom su se „rodili“ Gojković, Jokić, Zloković, Šćepanović, Vukčević... Počele su i pobjede i titule, u SRJ, SCG, pa u Crnoj Gori, stvarali su se i novi asovi - Ivović, Radović, Prlainović... - rekao je Boro Mračević, potpredsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, koji je sa Porobićem sarađivao više decenija, posebno u PVK Jadran, pratio je njegov vaterpolo put i razvoj do trenera vrhunske klase. Na igračku i početke trenerske karijere Petra Porobića u Kotoru, uspjehe koje je postizao u VK Kotor, podsjetio je Siniša Kovačević, predsjednik VK Primorac. - Perov vaterpolo put trebalo je da se nastavi tamo gdje je i počeo, ali - nije se dalo. Nakon što je godinama po raznim meridijanima nesebično dijelio svoje

bogato znanje odlučio je da još jednom svoj pečat da bokeljskom vaterpolu i doprinese da Primorac ponovo bude ono na šta ga obavezuje tradicija duga 101 godinu. Imali smo veliku zajedničku želju da se vrati u svoj matični klub na izvoriste igračkih i trenerskih početaka. Htio je da svoju prebogatu karijeru okonča u Kotoru, da pomogne da se Primorac vrati tamo gdje pripada. Nažalost, želja nas iz Primorca i onih koji vole Primorac nije se ostvarila, ali njegov vrhunski način rada i sistem koji je stvorio posijao je nevjerovatnu vaterpolo klicu, koja je izrasla u sistem stručnost, upornosti i neodustajanja. Taj sistem živi i prenosiće se, a kad jednog dana Primorac bude ponovo na krovu Evrope to će biti i zbog Petra Porobića. To je njegovo nasljeđe. Sponosom ćemo generacijama koje dolaze moći da kažemo da je bio jedan od nas, Primorčev - kazao je Kovačević. Petar Porobić sahranjen je u Herceg Novom.

SIMONOVIC: Bio je mentor i prijatelj, uzor brojnim sportistima i budućim trenerima

Petar Porobić je bio istaknuta figura našeg olimpijskog pokreta. Bio je selektor vaterpolo reprezentacije na Olimpijskim igrama u Pekingu 2008. godine, osam godina kasnije bio je i dio stručnog štaba u Rio de Žaneiru. Predsjednika Crnogorskog olimpijskog komiteta, Dušana Simonovića, duboko je potresla vijest o nje-

govnoj smrti. - Petar Porobić, čija su predanost i dostignuća zauvijek obogatila mozaik crnogorskog sporta, ali i živote svih nas koji smo ga poznavali - kazao je Simonović. Predsjednik COK je naveo da je „bogata karijera trenera Porobića bila dokaz njegove ljubavi prema

vaterpolu i njegovih nevjerovatnih trenerskih sposobnosti“. - Među mnogim dostignućima koja su obogatila njegovo izvanredno putovanje, njegova uloga kao selektora crnogorske vaterpolo reprezentacije tokom Evropskog prvenstva 2008. godine u Malagi ostaje nezaboravan trenutak. Pod

njegovim vođstvom, Crna Gora je postigla svoj najveći uspjeh u istoriji, osvojivši željenu zlatnu medalju. Njegova sposobnost da inspiriše i usmjerava naše sportiste prema pobjedama bila je zaista izvanredna - kazao je Simonović i naglasio: „Jedan od najdragocijijih trenutaka u istoriji sporta naše zemlje bio je

nesumnjivo i prvi nastup Crne Gore na Olimpijskim igrama nakon obnove nezavisnosti. Trener Porobić igrao je ključnu ulogu u crnogorskom timu u Pekingu 2008. godine, gdje su naši sportisti s ponosom predstavljali našu zemlju. Njegovo vođstvo i mentorstvo tokom tog istorijskog događaja zauvijek će ostati urezani u naše pamćenje“. Simonović je rekao da Porobić nije bio samo veliki crnogorski trener, već i veliki, dobar čovjek, koji je

unosio toplinu i vedrinu u svaki razgovor. - Bio je mentor i prijatelj, i uzor brojnim sportistima i budućim trenerima. U ime Crnogorskog olimpijskog komiteta izražavam najdublje saučešće porodici trenera Porobića. Dijelimo vašu tugu i gubitak, i vječno ćemo čuvati nasljeđe koje je ostavio. Njegova uspomena će nastaviti da inspiriše generacije sportista i trenera u Crnoj Gori i širom svijeta. Počivaj u miru, dragi Pero - kazao je Simonović.

Crnogorske košarkašice osvojile osmo mjesto na Eurobasketu

Devojke čije vrijeme tek dolazi

Crnogorske košarkašice osvojile su osmo mjesto na Eurobasketu.

Naše dame porazom od Srbije u posljednjem meču ostale su bez šansi da igraju kvalifikacije za Olimpijske igre, ali Jelena Škerović ima razloga da bude ponosna na tim zbog svega što je prikazao na Eurobasketu. Crna Gora je na Evropskom prvenstvu u šest utakmica upisala po tri pobjede i poraza - stigla je do četvrtfinala, da

bi na kraju izgubila u duelu za plasman od 5. do 8. mjesta.

- Ostaje žal, ali je ovo veliko iskustvo jer smo igrali protiv Srbije utakmicu koja je praktično odlučena na slobodna bacanja i dvije izgubljene lopte. Poslužiće nam sve ovo za naredna okupljanja, vjerujem da će pomoći mladim igračicama da ubuduće prave manje grešaka u ključnim momentima - rekla je selektorka Škerović.

Crna Gora je bila dodatno podmlađena, prvi put bez Jelene Dubljević, koja je tokom priprema odlučila da završi karijeru, ali sa nekim novim djevojčicama „crvene” su napravile iznenađenje i rezultat mimo očekivanja.

- Ponosna sam na ekipu, hvala joj na svemu što smo prošli od početka priprema i kroz sve utakmice na Eurobasketu. Mislim da je ovo pravi put kojim treba da se ide i da će mojim

igračicama pomoći u karijerama - kazala je Škerović. Ženska košarka u Crnoj Gori je svakako u problemu. Mala baza, svega šest seniorskih klubova, od kojih samo Budućnost Bemaks ima seniorke.

- Imamo samo jednu seniorsku ekipu, naša košarka mora da se razvija i treba da se radi na tome, da se igra Evropa. Da to bude veći nivo nego što je WABA liga, jer bi to značilo više ozbiljnih utakmica nego sada. To bi košarkašicama mnogo pomoglo na ovakvim takmičenjima - istakla je Škerović. Kapitenka Milica Jovanović odigrala je sedmo prvenstvo Evrope i pokazala da njeno iskustvo znači mnogo za tim.

-Nije mi lako jer nisam mogla da pomognem onoliko koliko sam željela. Zato jedno veliko izvinjenje ekipi. Nakraju mora da se prizna da je i ovo uspjeh, niko se nije nadao da ćemo doći do četvrtfinala... Mogle smo da pariramo Srbiji, ostaje žal što nismo iskoristile svoje šanse - rekla je Jovanović. Ipak, prvenstvo Evrope pro-

movisalo je neke nove aduta u liku Marije Leković, Dragane Živković, a sigurno da vrijeme tek radi za neke još mlađe poput Maje Bigović, Jelene Bula-

jić, Jovane Savković... Već 9. i 12. novembra Crna Gora kreće novi ciklus - naše dame u grupi su sa Bosnom i Hercegovinom, Švajcarskom

i Luksemburgom. - Imale smo sreće na žrijebu. Iako podmlađene vjerujem da ćemo i ove kvalifikacije uspješno proći, iskoristiti dvije godine da ste-

knemo dodatno iskustvo i da na narednom prvenstvu Evrope ponovo ostavimo dobar utisak - naglasila je Dragana Živković. Foto: FIBA

Košarkaška reprezentacija Crne Gore, na šestom velikom takmičenju, ostvarila najveći uspjeh - osvojila 11. mjesto na Mundobasketu

Srcem ispisana najljepša košarkaška priča

Košarkaška reprezentacija Crne Gore osvojila je 11. mjesto na Mundobasketu - šesto veliko takmičenje donijelo je najveći rezultat u istoriji naše košarke.

- Zadovoljni smo i ponosni, jer nije mala stvar biti 11. na svijetu. Ono zbog čega smo otišli i ostvarili smo - čak i više od toga. Sve u svemu, bilo je to još jedno dobro izdanje nakon Evropskog prvenstva, odigrano na još većem nivou - istakao je selektor Crne Gore Boško Radović. Crna Gora je na Mundobasketu ostvarila tri pobjede (Meksiko, Egipat i Grčka) i dva poraza (SAD i Litvanija).

- Ponosan sam što smo bili do kraja na turniru. I tu utakmicu sa SAD, a posebno sa Grčkom odigrali smo bez straha, treme... A Grčka je, da se ne zavaravamo, ozbiljna ekipa. Nijesmo se plašili pobjede. U svakom slučaju, pozitivan nastup i pozitivan skor sa Svjetskog prvenstva - dodao je Radović. Nastup u Manili pamtiće se i po meču sa Sjedinjenim Američkim Državama, gdje se Crna Gora držala do dva minuta prije kraja i tako oduševila kompletnu javnost.

- Presudio je njihov individualni kvalitet. Taktički, timski smo odigrali odlično. Mi nismo pogodili dva šuta koja je trebalo, oni jesu.

Veliki rezultat donosi optimizam, a Radović je najavio da slijedi i podmlađivanje...

- Ovo je generacija koja je u zenitu. Imamo dosta iskusnih koji su u priličnim košarkaškim godinama. Temelj ćemo graditi na mlađima, koji će da

rastu uz starije. Priključivaćemo i mlađe - kaže Radović. Uskoro kreće novi ciklus - kvalifikacije za Eurobasket, pa za kvalifikacioni olimpijski turnir koji je zakazan za ljeto.

- Volio bih da se ponovo okupimo u ovom sastavu, jer prvi put od kad sam selektor išli

smo u najjačem sastavu, ali ne zavisi to ni od mene, ni od njih, već od okolnosti, prozora - rekao je Radović.

UTISAK ZA PAMĆENJE

Plasman u drugu fazu, obezbjeđene kvalifikacije za Olimpijske igre i istorijski meč sa Sjedinje-

nim Američkim Državama - iza košarkaške reprezentacije Crne Gore je sjajno učešće na Mundobasketu, krunisano je na kraju pobjedom nad Grčkom u posljednjem meču druge faze.

- Najbitnije je da smo nakon prvenstva svi zdravi i to je bio prvi cilj. Drugi cilj je bio da se

plasiramo u narednu fazu, a treći da ostavimo dobar utisak. Uspjeli smo. Protiv Grčke smo ostavili jak utisak utisak. Čestitam saigračima, stručnom štabu na uspješnom prvenstvu i uspješnom ljetu - kazao je plejmejker Nikola Ivanović. U februaru naredne godine

sa po tri učesnika. Nakon međusobnih duela, po dvije ekipe iz obje grupe na svakom od šest turnira igraće polufinale, zatim će se igrati finale za odlazak u Pariz - dakle, samo pobjednici četiri turnira dobijaju olimpijsku vizu. Ukoliko FIBA bude pravila raspored grupa na kvalifikacionim turnirima po sistemu koji je važio pred Igre u Tokiju, grupe će se

počinju kvalifikacije za Evropsko prvenstvo, a na ljeto našu selekciju očekuju kvalifikacije za Olimpijske igre.

- Moramo da učimo iz ovog nastupa. Mnogo će zavisiti i od toga ko će biti tu. Ali, način na koji nas u Savezu tretiraju, način na koji selektor i stručni štab rade posao, govori da bi moglo još mnogo lijepih stvari da se dogodi. Naš glavni cilj je uvijek da ostavimo dobar utisak. Mislim da je ova generacija dosta napravila za košarku u Crnoj Gori i da je prvenstvo pokazatelj kvalitetnog rada nekoliko godina unazad - dodao je Ivanović.

Kvalifikacije za Olimpijske igre

Nakon Mundobasketa i 11. mjesta na svijetu, crnogorska košarkaška reprezentacija zauzima 17. poziciju na rang listi FIBA, pa je sada jasnije kakav put je čeka na premijernom nastupu na kvalifikacijama za Olimpijske igre.

U konkurenciji su 24 nacionalne selekcije, koje će biti podijeljene u šest šešira baš

na osnovu svjetskog „rankinga“. Crna Gora će biti u trećem šeširu, uz Portoriko, Dominikansku Republiku i Finsku. U prvom šeširu su Španija, Slovenija, Litvanija i Letonija. Drugi šešir čine Brazil, Italija, Grčka i Poljska. U četvrtom su Novi Zeland, Gruzija, Meksiko i Liban. U petom se nalaze Hrvatska, Obala Slonovače, Angola i

Filipini, a u šestom Egipat, Bahami, Kamerun i Bahrein. Učesnici će žrijebom biti podijeljeni na četiri turnira na kojima će se takmičiti po šest selekcija. To, međutim, nije sve, sistem takmičenja je prilično komplikovan. Šest selekcija na svakom od četiri turnira biće podijeljena na po dvije grupe

formirati tako što će u jednoj biti reprezentacije iz prvog, četvrtog i petog, a u drugoj iz drugog, trećeg i šestog šešira.

To znači da bi potencijalni rivali naše selekcije u grupi na jednom od četiri turnira mogli da budu Brazil, Italija, Grčka i Poljska, te Egipat, Bahami, Kamerun i Bahrein. Kvalifikacioni turniri za Olimpijske igre održavaju se od 2. do 7. jula.

Sport iz drugog ugla

Majčinstvo i sport - mogu zajedno!

Majčinstvo i (jedina) bezuslovna ljubav. Ljubav koja mijenja život, koja ga čini ljepšim... Sport - je druga vrsta ljubavi. Ako nema ljubavi prema sportu, nema ni radosti, ni uspjeha... Ali, zahtijeva posvećenost, odricanja, ponekad i iznimne fizičke napore. Mogu li, dakle, majčinstvo i sport da idu zajedno. Na tu temu, na konferenciji Sport iz drugog ugla, koju su treću godinu zaredom organizovali Sekretarijat za sport i kulturu Glavnog grada i NVO Svijet-Mondo, osnivač specijalizovanog portala za ženski sport sportfem.me, govorile su, veoma inspirativno, naše dvije sportske heroine i majke - Bojanu Popović i Katarinu Bulatović.

Popović je jedna je od onih koja je svojim primjerom pokazala da majčinstvo i sport mogu da idu zajedno, ukoliko postoje želja, strast prema sportu i podrška porodice. Ona je u jednom dijelu igračke karijere bila i majka i sportistkinja.

hrabro, budite odlučne, imajte svoje želje i ciljeve i sigurno ćete moći da ih ostvarite - poručila je Bojana.

Sport je profesija puna specifičnosti, počev od fizičkog aspekta, jer zahtijeva intenzivan trening i napore, a, s druge strane, tokom trudnoće i nakon porođaja dolazi do velikih fizičkih promjena na ženskom tijelu. Povratak „na staro“ lakše pada ženama sa sportskim navikama, kaže Bojana.

- Sportsko tijelo sve „pamti“, sve što se radilo u karijeri, svi treninzi i pripreme, ostaju negdje „zapisani“ i ne treba mnogo vremena da sa fizičkog aspekta tijelo dovede u sportski „mod“. Sa druge strane, potrebno je određeno vrijeme da prođe da se vratiš rukometu kao igri, da vratiš osjećaj na terenu, kao i nakon svake pauze - naglasila je Bojana.

Iako je, kako je sama rekla, imala dvije rizične trudnoće, proslavljena rukometašica je istakla da mlađe djevojke treba ohrabriti i podržati ako žele da tokom karijere naprave pauzu zbog majčinstva.

- Međutim, ono što je, po mom mišljenju, jako važno i na šta apelujem - da se zna kada je granica, da igrači shvate kada je dosta i kada je vrijeme da se posvete drugim stvarima i porodici. Najvažnije je da se, ako postoji želja, na vrijeme razmišlja o tome, da se ne zakasni sa majčinstvom,

jer ima mnogo takvih slučajeva. Ima sportistkinja koje se plaše da pauziraju sa karijerom, kako bi riješile neka egzistencijalna pitanja, ali kako rukomet i nije tako profitabilan sport, samo mali broj igračica na svijetu u tome uspije. Zato je i na nama, starijima, da ih motivišemo da donose hrabre odluke - zaključila je Bojana Popović.

Njena dugogodišnja saigračica Katarina Bulatović se kao majka ostvarila nakon završetka sportske karijere.

- Ja sam željela sam postanem majka kasnije, to je bila moja odluka, ali isto tako da se desi lo ranije sigurno bih jednako

uživala kao i sada. To je nešto najljepše što može da se desi jednoj ženi, ako to naravno želi. Želim da pozovem sve djevojke koje žele da se ostvare kao majke da to i urade, kada to osjete, i da ne čekaju kraj karijere. Majčinstvo je nešto što ne može da zamijeni nijedan ugovor, nijedna medalja. Medalja stoji oko vrata, pa je skinete i postane ukras u kući, ali te ruke, dječje ruke, vas grle cijeli život. Taj osjećaj ne može da zamijeni nijedna medalja i nijedan doček - kazala je naša slavna rukometašica.

- Nisam osoba koja bi mogla da, recimo, ode na pripreme, a ostavi bebicu kod kuće. Zato

sam odlučila da pokušam da se ostvarim kao majka kada završim karijeru. I bilo je sve kao što sam željela. Mogla sam još da igram, imala i ugovor na stolu, ali odlučila sam

da je kraj i da sam spremna na novo poglavlje. Dvije godine kasnije dobila sam Đorđa. Iako je njeno iskustvo drugačije, ohrabruje njene nasljednice na terenu da se, ako zaista

žele, odluče da naprave „najljepšu pauzu“ u karijeri. - Sigurno da idu zajedno sport i majčinstvo, ima mnogo primjera da se sve može, ako se stvarno želi. Mislim da je

Trudnoća i majčinstvo su pauza, a ne kraj sportske karijere

Profesionalne sportistkinje su, iznad i prije svega, žene, tako da samo od njih zavisi kada i da li će se ostvariti kao majke, zaključak je izlaganja dr Selme Đurbuzović Ramović, specijalistkinje ginekologije i akušerstva, tokom panela „Majčinstvo i sport“.

- Medicinski, nema kontraindikacija da se profesionalna sportistkinja ostvari kao majka - naglasila je. Đurbuzović Ramović je istakla da postoje neke specifičnosti kod žena kojima je sport profesija, ali da sa medicinskog aspekta

razlika gotovo i da nema. - Otežavajuća okolnost, ako se tako može reći, kod profesionalnih sportistkinja je to što je vrhunac njihovih karijera između 20 i 35 godina, a to su najbolje reproduktivne godine. To, međutim, ne znači da bi trebalo da odlažu materinstvo poslije kraja karijere. Međutim, apsolutno je moguće napraviti pauzu, a vratiti se sportu u punom kapacitetu. Kada? To je individualno, ali se preporučuje period od šest do 12 mjeseci nakon porođaja, kako bi se organizam vra-

tio u stanje prije trudnoće - kazala je dr Đurbuzović Ramović. Treninzi, fizički naponi, stres koji nosi sport kao takmičenje, svakako da imaju uticaj na organizam... - Za profesionalne sportistkinje su jako važni redovni ginekološki pregledi. Često se događa da sportistkinje imaju, recimo, poremećene menstrualne cikluse. Od ogromne važnosti je razumijevanje njihovih trenera, dobar rad nutricionista u klubovima i nacionalnim timovima. Iako je sve individualno, sa medicinskog aspekta posto-

je neki univerzalni savjeti... - Ne preporučuju se kontakti sportovi tokom trudnoće. Rekreativni treninzi su druga priča, treninzi slabijeg intenziteta, ali sportovi kao što su rukomet, košarka, borilački sportovi - nose sa sobom rizik - ističe Đurbuzović Ramović. Kada se sve sabere, podrška i razumijevanje su najvažniji, kao i edukacija, te ohrabrivaju sportistkinja da se odluče na takav korak i tokom karijere. - U odnosu majčinstva i sporta medicina je jedna oblast, koja se ne razlikuje

mного, ili uopšte, kada se govori o trudnoći sportistkinja i „običnih“ žena. U slučaju sportistkinja, akcenat bi trebalo da bude na podršci partnera i porodice, kao i klubova, odnosno potrebno je da se konstantno priča na tu temu i da se sportistkinje ohrabre da se ostvare kao majke, kada god one to žele. Da im se objasni da i nakon te pauze mogu opet da budu sjajne na terenu, kao što su bile i ranije - zaključila je Đurbuzović Ramović.

pomoć porodice i partnera najbitnija. Ja sam željela da postanem majka kasnije, to je bila moja odluka, ali isto tako da se desilo ranije sigurno bih jednako uživala kao i sada. To je nešto najljepše što može da se desi jednoj ženi, ako to naravno želi. Želim da pozovem sve djevojke koje žele da se ostvare kao majke da to i urade, kada osjete potrebu i da ne čekaju kraj karijere. Žene je potrebno ohrabriti, mislim da nijedna žena zapravo nije svjesna koliko je hrabra i koliko može da postigne.

Kaća Bulatović je sada sportska direktorica Crnogorskog olimpijskog komiteta, kao i direktorica ŽRK Budućnost Bemax. Ostala je, dakle, u sportu, ali...

- Kada je Đorđe došao, kao da se nikad nisam ni bavila profesionalnim sportom. To je kao neki život prije ovoga. Sada stvarno uživam u roditeljstvu. Naravno, uživala sam i dok sam se bavila sportom, ali to su dvije potpuno različite stvari - zaključila je.

Život poslije karijere

Planirati budućnost na vrijeme

Život poslije karijere, odnosno planiranje budućnosti kada prođe „najbezbrizniji dio“ profesionalnog sportskog puta, jedna je od sportskih tema koja zaslužuje veću pažnju, a na kojoj se govorilo na konferenciji Sport iz drugog ugla, u okviru panela pod nazivom „Život poslije karijere“

Često sportisti u tom „drugom životu“ i zalutaju. Mladen Rakčević, jedan od simbola naše muške rukometne selekcije, nije jedan od tih - kada je završio sa igranjem, posvetio se svojoj drugoj ljubavi - vinu. Sada je vlasnik vinarije...

- Tokom cijele karijere sam znao šta želim da uradim kada završim da igram. A rano sam postao svjestan da sportska karijera ima kratak „rok upotrebe“. Jesam razmišljao i o trenerskom poslu, ali kako je vrijeme odmičalo shvatio sam da to možda i nije za mene, tako da sam odlučio da se bavim ovim poslom. Sama lokacija je moje praedovsko selo, priča o vinu je nešto što sam oduvijek volio. Ne kaže se uzalud - odaberi posao koji voliš i onda nećeš morati nijedan dan da radiš. Vodim se tom filozofijom - kazao je Rakčević. Njegov primjer uspjeha u poslu kojim se bavi nakon karijere govori koliko su važni dobar plan i posvećenost, ali je i specifičan, jer su, kako sam kaže, postojali uslovi da pokrene privatni biznis.

Savjetuje mlađe sportiste da na vrijeme počnu da razmišljaju o tome šta ih čeka kada se završi kratak period sportske karijere, ali i poziva državu da

se uključi u pomoć...

- Veoma su rijetki primjeri da profesionalni sportista može da završi „ozbiljan“ fakultet, koji će mu kasnije pomoći u odabiru profesije. Jednostavno, odricanja i obaveze su velike, teško je uskladiti sve. Ne mogu se vrhunski rezultati postizati ukoliko se radi više stvari odjednom. Tako se ulazi u prosječnost u svim tim stvarima. Mislim da bi država mogla da uradi mnogo toga za edukaciju sportista, da im se pomogne da „otkriju“ svoje afinitete, ponudi opcije za školovanje, a kada završe da se makar neko sjeti da ih pozove i pita kako su i što rade - naglasio je Rakčević. Filip Patković je primjer kako sportsku karijeru iskoristiti na pravi način da bi se pripremili za ono što čeka nakon njenog završetka. Bivši košarkaš, koji je igrajući u mađarskom Debrecinu završio magistarske studije ekonomije, bio je direktor reprezentacija Košarkaškog saveza Crne Gore, a sada je izvršni direktor kompanije SIKS i savjetnik predsjednika COK Dušana Simonovića.

- Od izuzetnog značaja za svakog mladog čovjeka je da planira svoj dalji razvoj i život, koji će doći nakon sportske karijere. Potrebno je da realno sagleda situaciju u kojoj se nalazi i posveti se nekim drugim vještinama, a ne samo onima koje su sportske. Naravno, ne treba da zapostavi sport jer na kraju dana on može donijeti samo dobro, ako mu se sa pravom emocijom posvetimo - rekao je Patković. Sport mu je, kako kaže, pomogao u budućoj profesionalnoj karijeri.

- Sport me je prije svega formirao u boljeg čovjeka, a i stekao sam neke vještine koje sam na pravi način implementirao kasnije na poslovima kojima se bavim. Naučio sam da se bolje nosim sa stresom, kvalitetnije organizujem vrijeme, ali i da budem timski igrač. To su osobine koje se stiču u sportu. Takođe, u sportu nema prevare, jer kada se izađe na teren, ili bilo koje borilište, vidi se ko ima kvalitet. Taj način razmišljanja, koji sportisti steknu u toku igračke karijere, kada ga kasnije primijene tokom poslovne, donosi im prednost u odnosu na ostale koje nisu navikli na tu vrstu takmičenja i pruža mogućnost napredovanja - naglasio je Patković.

Ako neko ima iskustvo i spreman je da ga prenese na generacije koje dolaze, to je Bogdan Tanjević, naš proslavljeni košarkaški trener, legenda svjetskog formata...

- Kao trener uvijek sam se ponašao kao učitelj, pedagog. Uvijek sam igrače pitao šta će raditi kad odrastu, šaleći se na taj način, jer sam želio da znam šta planiraju da rade kad prestanu da igraju. A, jedna od prvih stvari koje sam savjetovao igračima jeste da se uljudno ponašaju van terena, u susretu sa navijačima, a ne samo na terenu. Nikada ne znate na koja ćete vrata zakucati da tražite priliku za posao, ko će vas tamo dočekati - kazao je Tanjević. Trofejni stručnjak afirmisao je znanje kao kartu za sigurnu budućnost.

- Uvijek sam savjetovao ljude da se obrazuju. U ovom modernom vremenu, u kojem su

razvijene tehnologije, možete tokom karijere da dodate do znanja koje ćete koristiti kasnije i moći da radite nešto drugo, nevezano za sportsku karijeru - objasnio je Tanjević, ali naglasio da je trenutak kada se završi sportski put veoma specifičan. „Momenat prestanka igranja je takav da ne znaš ništa ni o čemu jer je ranije neko drugi mislio za tebe. Shvataš da ti je obaveza da ideš da platiš struju, da znaš koliko šta košta. Individualna je stvar ko se kako pripremi za kraj sportske karijere“, objašnjava Tanjević.

Imao je, kaže, privilegiju da igrači slušaju njegove savjete.

- S obzirom da sam ubjedljiv govornik, imao sam sreću da su me svuda igrači slijedili u svesmu. Uglavnom nemam nijedan primjer igrača kojeg sam vodio za 46 godina, a da je propao u životu - zaključio je Tanjević.

Dejan Damjanović je godinama bio jedan od ljubimaca navijača crnogorske fudbalske reprezentacije. Karijeru je gradio u Aziji, gdje je srušio brojne golgeterske rekorde. Nedavno je završio sa profesionalnim igranjem u 42. godini, na vrijeme se spremio za „novi život“.

- Sportisti, čak iako im se to ne radi, moraju minimum godinu-dvije prije kraja karijere da razmišljaju šta i kako nakon toga. Moraju da završavaju školu, da se opredijele da ulože novac u neki posao ili da završe trenerske licence. Neophodno je biti ozbiljan i shvatiti da karijera ne traje vječno i da mi sportisti, što se kaže, imamo ograničen rok trajanja - istakao je Damjanović.

EKO

Pet novih sportova u Los Angelesu

Dva debituju, dva se vraćaju poslije više od 100 godina

Međunarodni olimpijski komitet odlučio je da pet novih sportova uključi u program Olimpijskih igara, koje će biti održane 2028. godine u Los Angeles. Dva su potpuno nova, neki se vraćaju poslije više od 100 godina.

Na programu Igara 2028. biće kriket, fleg fudbal, lakros, skvoš i bejzbol/softbol.

Pravila MOK-a omogućavaju svakom gradu domaćinu da predloži uvođenje novih sportova, a Los Angeles se odlučio za neobičan izbor. Kriket je bio u programu Olimpijskih igara 1900. godine u Parizu. Predlog organizatora Igara u Los Angelesu je da na turniru u kriketu bude po šest timova u ženskoj i muškoj konkurenciji. Fleg fudbal je beskontaktna vrsta američkog fudbala u kojem timovi igraju pet na pet, a do sada nije bio na

programu OI. Debitantsko predstavljanje u olimpijskoj porodici imaće i skvoš. Bejzbol je posljednji put bio na OI u Tokiju 2021, nije bio u programu OI 2012. i 2016, a neće ga biti ni na Igrama u Parizu 2024.

Softbol je varijanta bejzbola, a ovaj sport je bio na posljednjih pet Igara. Međutim, softbola neće biti na OI u Parizu naredne godine. Lakros je dva puta bio na Igrama, 1904. i 1908. godine. Riječ je o sportu koji pomalo liči na hokej na travi, u muškoj varijanti igraju po deset, a u ženskoj po 12 igrača/igračica. Riječ je o najstarijem organizovanom sportu u Sjevernoj Americi, koji vuče korijene iz 12. vijeka, kada su ga igrali starosjedioci američkog kontinenta, a koji je modifikovan kolonizacijom.

Čišćenje Sene, poduhvat od 1,4 milijarde eura Najveće nasljeđe Igara

Čišćenje rijeke Sene, poduhvat vrijedan 1,4 milijarde eura, trebalo bi da bude najveća ekološka, i uopšte, zaoštavština Olimpijskih igara u Parizu.

Gotovo cijeli vijek u Seni je bilo zabranjeno kupanje zbog prljave i zagađene vode, a narednog ljeta na toj rijeci bi trebalo da se održe olimpijska takmičenja u triatlonu i maratonskom plivanju.

„Ovo je naš doprinos za budućnost“, poručio je Pjer Raban, zamjenik gradonačelnika Pariza, zadužen za Olimpijske igre. Od 2025. godine stanovnicima Pariza, kao i turistima uopšte, biće dozvoljeno kupanje u Seni na nekoliko mjesta.

„Kada ljudi vide sportiste kako plivaju u Seni bez bojazni po zdravlje, i oni će biti spremni da uskoče u rijeku i kupaju se“, dodao je Raban.

Plivanje u Seni zabranjeno je još 1923. godine, iako je godišnje Božićno takmičenje u plivanju na njoj opstalo sve do početka Drugog svjetskog rata. Pariz se, poput mnogih drugih velikih gradova - Londona, na primjer - suočio sa drastičnim

padom kvaliteta najveće gradske rijeke. Sena, simbol Grada svjetlosti, našla se „na udaru“ zbog industrijskog otpada i drastičnog porasta broja stanovnika. Ispašao je i vodeni životinjski fond, pa su tako 60-ih godina prošlog vijeka u takvoj Seni opstale svega tri vrste riba.

Jedan od glavnih problema bila je jednosistemska odvodna infrastruktura iz 19. vijeka, koja objedinjuje iskorišćenu vodu iz kuhinja i kupatila sa kanalizacijom iz toaleta. U „normalnim“ okolnostima, ova otpadna voda teče kroz kompleks tunela ispod ulice do centara za prečišćavanje na periferiji grada, ali kada pada jaka kiša sistem je zatrpan i sav višak otpadnih voda završava u Seni.

Rješenje je bilo da se izgradi ogromni podzemni rezervoar u koji će se slivati sva otpadna voda za vrijeme jakih kiša. Taj „mega-bazen“ biće u funkciji

Kupanje u rijeci Seni zabranjeno je već 100 godina zbog zagađenosti - narednog ljeta na čuvenoj rijeci održaće se takmičenja u triatlonu i maratonskom plivanju

do početka Igara.

„Zato je ovaj projekat istorijski“, naveo je Pjer Raban.

Grad Pariz će, sa „čistom“ Senom, zablistati u potpuno novom ruhu tokom Olimpijskih igara, naravno i nakon njih. Na Seni će, osim nekoliko takmičenja, biti održana i ceremonija svečanog otvaranja Igara, sa flotom od 160 čamaca koja će prevoziti 10 hiljada sportista.

Na Seni je, interesantno, tokom Olimpijskih igara u Parizu 1900. godine održano takmičenje u pecanju, ali i niz drugih, čudnih sportova koji odavno nisu u olimpijskom programu (pucanje iz topova, letjenje balonom...).

Rijeka je, međutim, već oživjela i da je pecanje na programu Olimpijskih igara, moglo bi da se održi narednog ljeta, na Seni. „Te 1900. godine su mjerili ribu od kojih nijedna nije bila veličina ruke. Danas, imamo

između 30 i 35 vrsta riba u centru grada, nailazili smo i na somove veličine dva metra“, kaže Bil Fransa iz Pariske ribolovačke federacije.

Prečišćavanje Sene je uveliko u toku, a za povratak životinjskih vrsta zaslužni su ribolovci

koji su doprinijeli poribljavanju. U rijeku su, naime, vraćeni mekušci, vodeni insekti, sunđeri i rakovi.

Problem rijeke i dalje su, međutim, pacovi, što bi trebalo da bude sanirano do početka Olimpijskih igara.

„Mi ribolovci znamo kakve su opasnosti od leptospiroze - bolesti koja se prenosi urinom pacova“, dodao je Fransa. I taj će problem biti riješen - riba se već vratila u Senu, a uskoro će i ljudi. Čudo su Olimpijske igre...

Spektakularni i održivi model

Predsjednik Organizacionog komiteta Olimpijskih igara u Parizu, Toni Estanže, izjavio je da želi da naredne Olimpijske igre budu „novi model“ za organizovanje sportskih takmičenja i da Pariz može da pokaže primjer ostatku sveta. Organizatori su u prvi plan stavili održivost sa ciljem da emisije gasova sa efektom staklene bašte budu duplo manje nego tokom Igara 2012. i 2016.

„Želimo da pokažemo da Pariz i Francuska mogu da organizuju Igre na drugačiji način nego do sada“, izjavio je Estanže.

Olimpijske igre biće održane od 26. jula do 11. avgusta 2024. godine u Parizu.

Namjera organizatora je da razviju nove načine rada i da donesu „novu eru u organizaciji Olimpijskih i Paraolimpijskih igara“.

„Moramo da promijenimo naše navike. Moramo da promijenimo način na koji organizujemo utakmice ili svjetska prvenstva i kupove“, kazao je Estanže i dodao da su organizatori postavili veoma visoke ambicije u pogledu održivosti. „Planiramo fantastičnu proslavu dok istovremeno poka-

zujemo da je moguće smanjiti ugljeni otisak za polovinu jer će u suprotnom budućnost Igara biti u opasnosti“, rekao je Estanže.

Prema izvještaju o održivosti Olimpijskih igara u Tokiju, koje su zbog pandemije održane 2021. umjesto 2020, emisija ugljen-dioksida tokom takmičenja bila je između 1,96 miliona i 2,42 miliona tona. U izvještaju se dodaje da su emisije bile niže za 800.000 tona nego što bi inače možda bile zbog manje navijača usljed pandemije.

Tokom Igara u Parizu će najviše biti korišćeni postojeći i privremeni objekti, a biće potrebna samo dva građevinska objekta - za Olimpijsko selo i centar za vodene sportove. U izgradnji sela će se primijenjivati razne metode sa niskim sadržajem ugljenika, uključujući korišćenje održivog drveta umjesto čelika za strukturalni okvir zgrada.

Vodeni centar ima konkavni krov, čime se smanjuje prostor koji je potrebno zagrijavati. Čak je i Olimpijska baklja napravljena od 100% recikliranog čelika i biće proizvedeno 2.000 primjeraka, pet puta manje nego za ranije Igre, ka-

ko bi se „smanjio uticaj proizvodnje“, kako je navedeno u saopštenju, a za stolice će biti korištena reciklirana plastika. Bilo je, međutim, kritika zbog odluke da se takmičenje u surfanju održi na Tahitiju, ostrvu udaljenom 15.700 kilometara i 22 sata leta od Pariza. „Želimo da imamo prve Igre potpuno usklađene sa Pariskim sporazumom. U pogledu klimatskih ambicija, to je veoma važno“, izjavila je direktorka u Organizacionom komitetu za ekološku izuzetnost Žoržina Grenon.

Ona je rekla da će Olimpijske igre u Parizu biti prve na kojima će se koristiti 100 % ob-

novljiva električna energija, u poređenju sa četiri miliona litara dizela potrošenih za proizvodnju struje u Londonu 2012.

Do sada su tri zemlje, Holandija, Belgija i Velika Britanija, pristale da njihovi sportisti putuju vozom. Najvažnija stvar je, prema riječima Grenon, smanjiti emisije i organizatori računaju da će svi u tome učestvovati, i sportisti i gledaoci.

„Ovaj događaj vidimo kao laboratoriju za inovacije u traženju rješenja kako smanjiti emisije i onda to smanjenje ostaviti u nasljeđe“, rekla je Grenon.

Kada nije na takmičenjima, Flora Dafi veći dio godine provede u Bolderu, gradiću u američkoj saveznoj državi Kolorado, na obroncima Stjenovitih planina, i u južnoafričkom Stellenbosu – odakle joj je suprug – naselju udaljenom stotinjak kilometara od Igleng rta, najjužnije kopnene tačke Afrike. Njeno srce je negdje drugo.

„Ja sam sa Bermuda, gdje su plaže ružičaste, saobraćajni znaci imaju karakter, a mještani uživaju u ribi na hljebu sa grožđicama. Gdje su kuće oslikane ponosnim pastelanim bojama, gdje skutere voze nestrpljivo, kao kada se trkam na svom biciklu, ali, ipak, razigrano zatrebe dvaput, kao dvije ptičice u ljetnje jutro“, kazala je u Devonširu, na Bermudi, grupi ostrva u Atlantiku površine tek nešto veće od tivatske opštine, 18. oktobra 2021. godine.

Nepuna tri mjeseca ranije, donijela je ovaj britanskoj prekomorskoj teritoriji prvu zlatnu olimpijsku medalju.

LOGIČAN IZBOR

Flora Džejn Dafi je rođena 30. septembra 1987. godine u Pejdzetu, u porodici Marije i Čarlija, Engleza koji su se 70-ih godina doselili na Bermuda. Upravo su roditelji, pobornici zdravih stilova života, presudno uticali na njenu životnu stazu.

Sa pet godina počela je da trenira plivanje.

„Bila je malena, ali kao pitbul. Imala je strast“, svjedoči njen prvi trener Troj Kustudio. Sportski opredjelenu djecu, po pravilu, u ranim godinama privlači više sportskih disciplina. Vremenom se iskristališu afiniteti.

Flora nije morala da dijeli, već je dodavala svoja interesovanja: prvoj sportskoj ljubavi pridružila je i trčanje i biciklizam, te već sa 8 godina počela da se takmiči u triatlonu. Pobjedila je u svojoj prvoj trci.

„Od malih nogu roditelji su me ohrabivali da se bavim sportom. Kako sam voljela plivanje i trčanje, a znala sam da vozim bicikl, triatlon je bio logičan

izbor. Moji roditelji su počeli da treniraju kad i ja. Odvajali su dosta vremena kako bi mi omogućili da stignem svuda.“ Oni koji je poznaju od malih nogu tvrde da je od drugih odvajala odlučnost, snaga volje, fokusiranost na cilj... Kod nje se znalo: prvo treninzi, pa tek onda igra.

PRELONNA TAČKA

Preskaćemo nekoliko godina i stižemo do 2004. kada je završila Vorvik akademiju, privatnu srednju školu na Bermudi. U godišnjaku škole, napisala je: „Sanjaj kao da ćeš živjeti vječno, živi kao da ćeš umrijeti sutra.“ Školovanje je nastavila u Britaniji, u Devonu, na Keli koledžu, na kome je dobila sportsku stipendiju. Umjesto „najkul“ mjesta na svijetu, dočekala je sumorna ostrvska klima.

„Ne cijenite ljepotu dok ne ođete od nje. Čim sam stigla u Englesku povikala sam ‘Vodite me doma...’ Engleska je bila kišna. Hladna. Bila sam udaljena od mora. Nedostajale su mi moje plaže sa ružičastim pjeskom.“ Ali, u Devonu je dobila priliku da napravi snažan sportski iskorak. Keli koledž je imao mali triatlon tim, sa četiri takmičarke, koje su motivisale jedna drugu na više, brže, bolje...

Sa 18 godina, 2006. sa samo jednim odrađenim olimpijskim triatlonom (1,5 km plivanja, 40 km biciklom i 10 km trčanja) iza sebe, kvalifikovala se za svoje prvo veliko takmičenje, Igre Komonvelta u Melburnu. Nije imala dilemu za čiju reprezentaciju će da nastupa.

„Rođena i odrasla sam na Bermudi, tamo je moje srce.“ Zauzela je 8. mjesto sa 2:32 zaostatka za pobjednicom, svjetskom šampionkom Emom Snosvel, na koju se ugledala.

„To je bila prelomna tačka. Bermuda je počela da me primjećuje. Hmmm. Vjerovatno trebamo da počnemo da ulažemo u ovu curu i pomognemo joj da se razvije.“ Iste godine je osvojila srebro na svjetskom juniorskom šampionatu u Lozani, i nekoliko puta

Olimpijska heroína – Flora Dafi

Nacionalno BLAGO

se plasirala među 10 najboljih u Svjetskom kupu. Na horizontu se nazirala nova zvijezda.

PAD

Sa prvim rezultatskim uspjesima stigli su i prvi problemi. Ozbiljni.

U triatlonu važi da što si mršaviji, to si brži. Opsjednutost težinom dovela je Floru do problema sa ishranom, do puta anoreksije. Nevelika rastom (162 cm), smršala je desetak kilograma, i pala ispod granice od 50.

Jeste se plasirala na Olimpijske igre u Pekingu, ali se njeno tijelo pobunilo. Pad sa bicikla na olimpijskom triatlonu, zbog koga je morala da odustane, prekratio je njene muke i bio simboličan.

Vratila se na Bermuda, zaposlila u prodavnici i pritajila. Nekoliko mjeseci potom upisala je studije sociologije na Univerzitetu Kolorado u Bolderu. Riješila je da bude „obična“ studentkinja.

Ipak, sportski nerv je nadjačao. Početkom 2009. obratila se za pomoć Nilu Hendersonu iz Centra za sportsku medicinu u Bolderu. Popričali su o zdravlju, ishrani, psihologiji, treninzima...

Zaključili su da je najbolji način povratka sportu, bez takmičarskih ambicija, preko biciklizma. Provela je godinu i po kao tiptična studentkinja koja voli žurke, a onda je doživjela, kako sama kaže, epifaniju. Kada su ona i Henderson, koji joj je postao trener, ocijenili da je spremna za više, vratila se i plivanju i trčanju. Na ljeto 2010. pojavila se na triatlonu u okviru Svjetskog kupa i zauzela 20. mjesto. Osjetila je da želi da nastavi.

TJA

Solidni rezultati doveli su je do Olimpijskih igara u Londonu 2012. Poslije plivanja je bila 14, ali su opet dva točka presudila – zbog pada je izgubila dosta vremena, a na kraju je zauzela 45. mjesto od 52 takmičarke. Smiraj joj je pružila porodicu, koja je takmičenje pratila pored staze. „Teško je nositi se s tim da tolike godine pripreme ne stanu u treptaju oka,

pa mi je trebao njihov zagrljaj po završetku trke.“

Podrška je bila ljekovita, neuspjesi su je očvrslili.

U narednom olimpijskom ciklusu priključila se svjetskom triatlonskom vrhu. Najprije se istakla u XTERRA Triatlonu, osvojivši tri svjetske titule (2014-2016) u takmičenju koje spaja plivanje, brdski biciklizam i trail trčanje. U klasičnom triatlonu 2015. se prvi put popela na podijum u trci Svjetskog kupa, dok je u konačnom plasmanu bila 7.

Početkom avgusta 2016. u Stokholmu je proslavila prvi trijumf u Svjetskom kupu. Dobro tempirana forma uoči Olimpijskih igara u Riju podigla je prag očekivanja. I nje i njene zemlje. San o prvoj olimpijskoj medalji od 1976. godine za malu atlantsku naciju raspršen je 20. avgusta 2016. na Kopakabani. Flora je zauzela 8. mjesto u olimpijskom triatlonu.

„Osjećala sam se malo u stilu ‘tja’. Da sam imala svoj najbolji dan i završila kao osma, osjećala bih se dobro, a

ovako, to nije bila trka kakvu sam zamišljala.“

Za utjehu je poslužilo prvo mjesto na završetku sezone Svjetskog kupa i šampionska titula, prva od mnogih.

Kada se u novembru vratila na Bermuda, shvatila je koliko je postala poznata.

Ljudi su je zaustavljali na ulici, govorili koliko su ponosni na to što je Bermuda bila u priči za olimpijsku medalju.

ZLATO

Pobjede su joj postale navika, čemu je doprinio i idiličan privatni život: 2017. se udala za južnoafričkog triatlonca Dena Huga, koji joj je postao trener umjesto Hendersona.

Prvo zlato sa velikog takmičenja donijela je 2018, kada je u Australiji postala šampionka Komonvelta. Bio je to prvi šampionski naslov za Bermuda na tom takmičenju poslije 28 godina.

„Došla sam kao favorit, što mi je stvorilo dodatni pritisak. Ipak, moram da se privikavam. Znam da ljudi i mediji prate moje rezultate, zato nastojim da zaboravim na to i radim svoj posao.“

Naredne godine su bile posvećene krajnjem cilju, Igrama u Tokiju. Ni COVID pandemija nije uticala na njene planove, niti pomjerila fokus.

Deset dana uoči početka Igara

No, borba sa nevoljama je u opisu posla triatlonaca.

Nakon plivačke dionice, Flora je bila u vodećoj grupi od sedam takmičarki, da bi se po završetku biciklističke vožnje zajedno sa Amerikankom Kejti Zafires našla na čelu karavana. Već nakon nekoliko minuta, Bermudanka se odvojila od rivalke i dalje je trčala svoju trku. Na kraju, stopericu je zaustavila na 1:55:36, 74 sekunde brže od najbliže pratiteljke...

Najdužih dva sata u sportskoj istoriji Bermuda, koje je slavilo drugu olimpijsku medalju, prvu zlatnu.

„Još kao djevojčica, od mog prvog triatlona, sanjala sam da budem olimpijska šampionka. Došla sam kao jedna od favoritkinja, što mi je donijelo mnogo pritiska i očekivanja. Podatak da je Bermuda čekala toliko godina na medalju mi je povećao želju“, kazala je po završetku triatlona Flora.

„Uživam da se takmičim, volim sport i sve potiče iz toga, ali je moj uspjeh mješavina genetike i fiziologije, napornog rada, posvećenosti i čiste strasti. Trenirala sam sa sportistima koji su mnogo talentovaniji od mene, ali im je nedostajala privrženost i želja da se posvete sportu i sportskom načinu života.“

POČASTI

Na početnoj strani sajta Olimpijskog komiteta Bermude je slika Flore koja presjeca vrpcu u ciljnoj ravlini tokijskog triatlona.

Vlada Bermude je, počev od 2021, proglasila 18. oktobar za Dan Flore Dafi.

„Njena postignuća su lansirala našu državu na međunarodnoj sceni“, kazao je u obrazloženju premijer Dejvid Bart.

I guverner Hamiltona Čarls Gosling se pridružio hvalospjevima.

„Izgleda apsolutno nezaustavljivo i radujem se što ću vidjeti šta je sljedeće za nju. Flora zaslužuje svako priznanje koje joj se nađe na putu, ona je nacionalno blago.“

Stefan Kovinić: Džudo šampion sa pjene od mora

Boka kotorska - sportski sinonim za vaterpolo, ambijent u kome se rađaju šampioni u tom sportu.

Stefan Kovinić, 17-godišnjak iz Tivta, pokazuje, međutim, da na „pjenu od mora“ mogu da se stvore i asovi u drugim sportovima.

U Stefanovom slučaju - u džudou.

Mladi Tivćanin je ovog ljeta na EYOF-u (Evropski olimpijski festival mladih), koji je održan u Mariboru, osvojio bronzanu medalju u superteškoj kategoriji - jedino odličje našeg sporta na manifestaciji, koja je mladim evropskim sportistima svojevrsna priprema za „ono pravo“, za Olimpijske igre.

„Preljepe uspomene nosim iz Maribora, prezadovoljan sam medaljom i time što su pripreme koje sam imao za ljetnja takmičenja dale rezultat. Mislim da bi svaki mladi sportista trebalo da teži da se predstavi na EYOF-u, makar jednom, jer je to uvod u olimpijsku porodicu, može da se osjeti olimpijski duh. I zaista je poseban osjećaj predstavljati svoju zemlju na ovakvoj sportskoj manifestaciji, definitivno je drugačije nego kada smo na džudo šampionatima“, kaže Stefan.

A, nakon Maribora, Stefanovi olimpijski snovi su još slađi...

„Još je veći motiv da nastavim dalje, i jače i napornije. Naravno da, kao i svi mladi sportisti, sanjam o najvećoj sceni, o Olimpijskim igrama - nadam se u Los Anđelesu 2028. godine.“ Kada je počinjao, džudo je bila zabava...

„Počeo sam sa šest godina, nisam ni znao kakav je to sport,

mislio sam da je igra. Zanimljivo, džudo je jedini sport koji sam trenirao. Od početka mi je bilo zabavno, a kako je vrijeme prolazilo, ljubav preda džudom je bila sve veća. Znam da smo mi sa primorja uglavnom vezujemo za vaterpolo, možda za fudbal ili košarku, pa mi je jako drago što sam pokazao da i na moru ima momaka koji mogu da ostave trag u borilačkim sportovima“, kaže Stefan, koji je prve džudo vještine savladao u klubu Tivat, kod trenera Zorana Mančića i Igora Tatara, da bi od 2020. postao član kluba

Monte tatami, gdje ga vode Ivana Milojević i Marko Tanović. Stefanova džudo karijera od naredne godine dobija novu dimenziju - izlazi iz kadetske i prelazi u juniorsku kategoriju, u mnogo jaču konkurenciju, sa starijim momcima...

„Juniorski staž je od 17 do 21 godine, prelaz nije lak. Čekaju me i iskusniji i snažniji rivali, ali spremiću se što je najbolje moguće. Već sam počeo da se spremam za ono što me čeka, sa mnogo energije i entuzijazma“, kaže Kovinić, koga prvo veliko takmičenje čeka u martu, i to u

„Preljepe uspomene nosim iz Maribora, prezadovoljan sam medaljom i time što su pripreme koje sam imao za ljetnja takmičenja dale rezultat.

Mislim da bi svaki mladi sportista trebalo da teži da se predstavi na EYOF-u, makar jednom, jer je to uvod u olimpijsku porodicu, može da se osjeti olimpijski duh. I zaista je poseban osjećaj predstavljati svoju zemlju na ovakvoj sportskoj manifestaciji, definitivno je drugačije nego kada smo na džudo šampionatima“, kaže Stefan

Podgorici, koja će biti domaćin Evropskog kupa za juniore.

„Jedva čekam da nastupim pred našom publikom“, ističe Kovinić, koga narednog ljeta čekaju i evropsko i svjetsko prvenstvo.

Stefan nastupa u superteškoj - apsolutnoj kategoriji, ne planira da spušta kilažu, jer želi da do kraja „isprati“ svog idola: „Naravno, Tedi Riner je moj uzor“.

Francuz Tedi Riner je džudo-ikona, jedan od najvećih svih vremena, čovjek koga je teško, gotovo i nemoguće, doći, ali što su veće ambicije veće su i šanse da se dosegnu zvijezde.

I to bi trebalo da bude i Stefanov, ali i moto svih mladih sportista...

Miloš Milenković, bio je jedini neplivač u grupi, a sada pliva na svjetskom nivou

Trudiću se da idem do svojih krajnjih granica

Kada je imao šest godina, Miloš Milenković još nije znao ni da pliva.

„Ne samo da nisam znao da plivam, već sam se i plašio. Nisam htio da uđem u vodu“, kaže sada 18-godišnjak.

Danas je Miloš profesionalni plivač i najbolji predstavnik Crne Gore na međunarodnim takmičenjima - svih vremena. On je, nedavno, na Svjetskom juniorskom prvenstvu, koje je održano u Netanji (Izrael), plivao u polufinalu u disciplini 50 metara delfin. Nijedan crnogorski predstavnik u ovom, bazičnom i kulturnom pojedinačnom, sportu, nije bio među 16 najboljih na svijetu.

Njegova polufinalna trka ušla je u istoriju našeg sporta, uopšte, a njega motivisala da i u seniorskoj konkurenciji nastavi da pomjera prije svega sopstvene granice, nadajući se da će mu to donijeti i mjesto na najvećoj sceni...

Njegova plivačka priča - od neplivača i dječaka koga je strah od vode - počela je u rodnom Leskovcu.

„Nisam želio ni da se primaknem vodi, ali kada su roditelji upisali brata u školu plivanja, i ja sam se malo ohrabrio. Bio sam jedini u grupi koji nije znao da pliva. Polako, uz pomoć daski i trenera-učitelja, savladao sam strah, a zatim i zavolio vodu i plivanje. Isada sam jedini iz te grupe koji se bavi plivanjem“, kaže, uz osmijeh, Miloš.

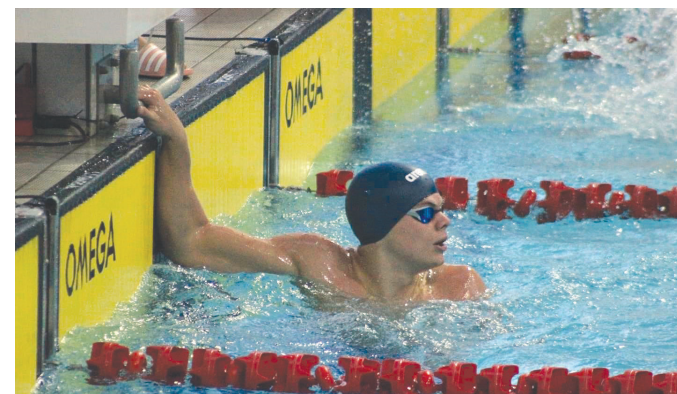
Većini dječaka sa ovih prostora, pojedinačni sportovi su daleko manje zabavni i interesantni od kolektivnih...

„Iskreno, sa loptom sam uvijek bio trapav, bilo da igram nogama ili rukama. Nisam bio

Budva je dom

Miloš je već pet godina stanovnik Budve - odnosno Budvanin.

„Preselili smo se 2018. godine, u Budvi sam završio osnovnu, sada završavam srednju školu. Prilagodio sam se potpuno, što i nije teško - lijep grad, more, sunce... I društvo je tu, tako da je Budva moj dom“, kaže Miloš.

ni za fudbal, ni za košarku“, priznaje Miloš.

I kako nije mogao sa loptom, a kada je prevazišao „dječje bolesti“ i opustio se u vodi, njegov talenat je buknuo. Primijetio ga je Milan Stojiljković, kome zahvaljuje na svemu što je naučio i na savjetima koje mu je dao. „Tako sam počeo ozbiljnije da treniram, da ne propuštam nijedan trening, da svaki dan budem na bazenu“.

Prije pet godina, Miloš se sa porodicom preselio u Budvu i nastavio da se bavi plivanjem, pod nadzorom Danijele Franete. Trening po trening dosegnuo

je nivo za svjetsku scenu...

„Nažalost, nisam uspio da isplivam finale, ali veoma sam zadovoljan nakon ulaska među 16 najboljih juniora svijeta. To mi je zaista nagrada za dosadašnji rad, ali i podstrek da nastavim“.

Plivanje je sport žestoke konkurencije, plivačke medalje sa najvećih takmičenja su stvar prestiža za najveće sportske sile planete.

U takvom sistemu vrijednosti, teško je naći svoje mjesto...

„Svjestan sam svega toga, posebno sada kada prelazim u seniorski rang. Međutim, vidim

sebe i u tim vodama, a moj cilj je da na svakom treningu i zvaničnom nastupu dam 100 odsto i učinim sve da budem bolji i brži. Trudiću se da idem do svojih krajnjih granica, a dokle će me to dovesti, pokazaće vrijeme“.

Plivanje je i trka sa rivalima i sa samim sobom, kaže Miloš.

„Naravno, volim da vidim nekoga u stazama do mene, kako bih imao cilj da budem brži od njega, ali istovremeno se trudim da moje plivanje bude na najboljem nivou. To su dva elementa, oba su veoma važna. Takođe, u plivanju je, pored fizičkih i tehničkih elemenata, izuzetno bitan fokus - biti na najvećem nivou u određeno vrijeme stvar je koncentracije. Zapravo, glava je možda i najvažnija, u koncentraciji i mentalnoj snazi često se ogledaju i razlike među plivačima, razlike od nekoliko stotinki sekunde na kraju trke“, ističe Miloš, koji, kao i svaki sportista, ima cilj da se nađe na Olimpijskim igrama: „Daću sve što mogu da isplivam olimpijsku normu“.

Da dom ostane sigurna luka.

“Dome moj” je paketno osiguranje
doma i stvari u njemu. Osiguraj dom
po sjajnoj cijeni od **0.38 €/m²**.
Posjeti nas ili jednostavno kupi online.

lovćen

Sve će biti u redu.
lo.co.me

SPORT VISION

ERSTE
Bank

EFEL MOTORS

